

elektronická

KAPITÁNSKÁ POŠTA

metodický a informační zpravodaj HKVS

číslo 43, únor 2016

Aktuálně:
Program Skare 2016
Jarní sraz VS

Z našich vod:

Rodinný skauting na vodě

Dokonalá P550

70 let VS v Liberci

Sestry a bratři,

rok 2016 už před nějakou dobou začal a vodní skauti jsou uprostřed svých zimních aktivit. Jak jsem si letos mohl všimnout, vodáci v zimě jen neopravují pádla a nechodí do bazénů, ale také zhusta pořádají plesy a tančí. Byl jsem letos osobně, přes facebook či mailem pozván na tolik plesů, že od začátku ledna snad neminul víkend, kdy bych buď na nějakém nebyl, nebo se z něj neomlouval (a to jednou i kvůli již koupeným lístkům na ples v jiném městě). Děkuji vám všem za pozvánky a slibuju, že na ten váš se určitě taky jednou dostanu.

Kromě plesové sezóny se také blíží významné skautské únorové datum – Den zamyšlení 22. února. Není to jen svátek skautek, je to i příležitost k přemýšlení o nás samých, o našem životním směřování, o našich oddílech a přístavech ve stále se měnícím a složitějším světě. Za poslední rok význam skautské výchovy rozhodně neklesá, naopak se ukazuje, že musíme být připraveni na hodně věcí, o kterých jsme ani neměli tušení. Nemám na mysli pouze válečné konflikty a jejich důsledky, ale také pravděpodobnost opětovného nízkého stavu našich řek kvůli letošní zimě, přelévání populační vlny vlčat a světlušek do skautských oddílů, roverských kmenů a s tím nutnost přemýšlet o programech a nábořech i pro tyto kategorie. Máme kapacity v oddílech

na tuto generační vlnu? Co budeme za rok či dva dělat s mnoha mladými rovery? Dokážeme jim nabídnout takový program, abychom je udrželi? Náš oddílový celoroční program už nemůže být jen o vodáckých (sportovních) aktivitách, je velmi důležité sami sebe i své svěřence rozvíjet i v různých jiných znalostech a chápat svět v souvislostech a začít třeba tou vodou – proč je jí málo, proč jsou potřeba remízky, smíšené lesy, přirozeně se klikatící vodní toky, odkud se berou potraviny, které jíme, kam jde voda, co použijeme. Proč sucho a povodně jsou rychlejší ve smrkových lesních monokulturách. Nebo například z poslední doby proč nám zakazují sjíždět Hřenskou Kamenici, když „tam jen projedeme a my jsme slušní“. V poslední době jsem se setkal s více lidmi, kteří, možná to bude znít nepatřičně ve skautském úvodníku – prostě netřídí odpad. Vůbec. Argument? Prostě to mám ke kontejneru daleko a (já sám nechci, máma nechce) mít doma „nepořádek“ papíru, plastu či skla. Stejně se to všechno sype na skládku nebo pálí, psali to na netu. A ropa je levná a je jí stále dost. A tak dále a tak dále. Jsme jako skautští vůdci, kapitáni svých oddílů schopni o těchto věcech přemýšlet, debatovat, hledat aktivně pravdu i jinde než „lajkováním“ na facebooku, seznamovat se s názory pro a proti, nebát se na úřadech ptát? Umíme pomáhat utvářet si názor, být průvodci na cestě poznání?

I o tom je únor a Den zamyšlení.

Sestry a bratři, přeji vám pěkný konec zimy a úspěšné nastartování jara pro vás i vaše oddíly. A s některými se možná ještě v únoru uvidím na nějakém plese:-)

Cedník

Metodika hra pro puťák

5

Rodinný skauting a vodácký puťák

10

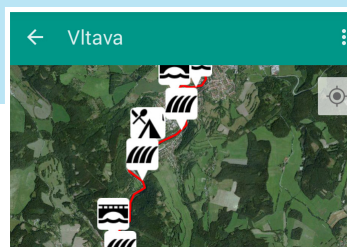
Program Skare 2016

13

Vodácká navigace a kilometráž

16

Rozhovor Námořní akademie

19

Zprávy z HKVS

ZPRÁVY Z HKVS

V prosinci se HKVS tradičně setkává v Nymburce na Tortuze. Předvánočního večera se účastní nejen volení členové KVS, krajští kapitáni a nositelé Řádu Stříbrného bobra, ale i řada dalších přátel – především z okruhu vodácké lesní školy. Bobři zasedali odpoledne ještě samostatně, aby probrali mj. i nové návrhy na udělení vyznamenání.

Po večeri následoval společný program. V rámci bloku plnění programového prohlášení byl představen aktuální stav příprav novel Organizačního řádu a Řádu vodních skautů, vodáckých odborek a skript ke Kapitánské zkoušce. Dokumentace Severky je před dokončením, blíží se uzavření tohoto projektu. Severka se na příští rok stěhuje z Liberce do Kolína.

V diskusi byla věnována pozornost uprchlické krizi, vztahům mezi skautingem a současnou společností, vývoji lodí a úrovni současného vodního skautingu. S posvěcením Oskara jsme schválili vytvoření 3D digitálního modelu P550 a příspěvek HKVS na tuto akci. O co jde, se můžete dočíst v samostatném článku.

Olda nás seznámil se stavem příprav Skare 2016 a rozpoutal diskusi o podobě Skare v letech, kdy je státní svátek v sobotu nebo v neděli a nevznikne tím tedy prodloužený víkend – zda je vhodné, aby se akce konala i ve všední dny. Větší počet kapitánů dal najevo, že pro jejich oddíly není schůdnou cestou uvolňování dětí ze škol. Došlo ke kompromisnímu řešení – Skare bude už od čtvrtka, ale posádky, které přijedou až v pátek večer, budou mít šanci stále vyhrát skautskou regatu, i když se některé rozjíždky pojedou už v pátek. Podrobnosti se dočtete dále v samostatném článku, program najdete v příloze.

Následovaly zprávy krajských kapitánů o dění u nich v kraji

v roce 2015, podrobnosti se dočtete ve výroční zprávě, která bude přílohou dubnového zápisu HKVS.

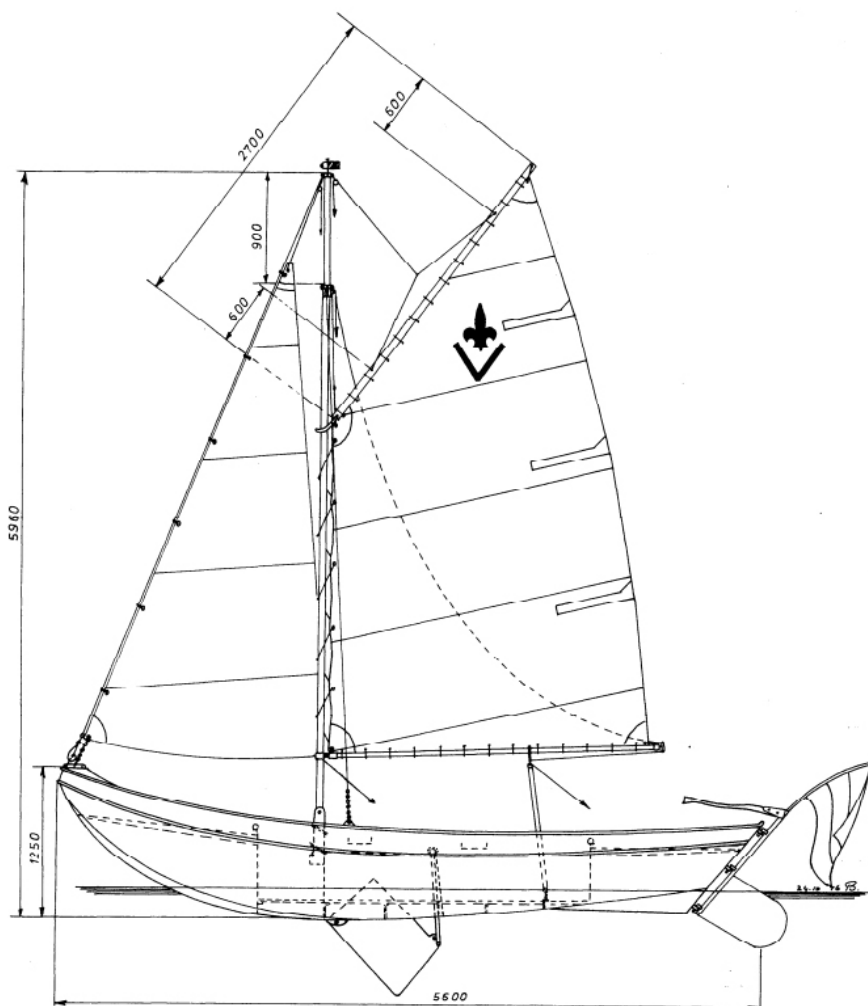
V novém roce se HKVS sešel u Kuldy doma, po delší době v kompletní sestavě. Jednali jsme o nutnosti prodloužení akreditace IVT a s tím souvisejících krocích. Hlasovali jsme o návrhu na udělení Medaile Bronzového bobra. Cedník nás informoval o rezignaci pražského krajského kapitána Karla Frnky – Karlíka, funkce zůstane zatím neobsazena. HKVS děkuje Karlíkovi za práci, kterou pro HKVS udělal. Redakci Kapitánské pošty rozšířil Michal Pavlů, nová posila na sazbu. Hvězdář našel na webu dokumentaci k Lelievletu: <http://bds.home.xs4all.nl/lelievlet.htm>.

KURZY

Vůdce malého plavidla 2016 – VZS ČČK společně s HKVS pořádá kurz, jehož součástí bude i praktická zkouška pro neomezené motory. Rozšíření na neomezené plachty je kompletně zajištěno prezidiem VZS ČČK.

Vodácká škola záchrany – prostřednictvím HKVS se skauti mohou účastnit jejich kurzů s 20% slevou, viz <http://vodni.skauting.cz/hkvs-hlasi/akreditovane-vodacke-kurzy-se-slevou-2016>.

Kulda, Cedník a Hvězdář

Vodácké desetikoruny

VODÁCKÉ DESETIKORUNY Z ROKU 2015

Vodácké desetikoruny jsou dobrovolným příspěvkem vodních skautů na podporu své vlastní činnosti. Vybrané peníze se shromažďují u Kapitanátu vodních skautů a vzniklý fond se využívá na financování zásadních vodáckých projektů jako například tisk metodik a vzdělávacích materiálů. Další ještě důležitější účel je poskytování bezúročných půjček na podporu činnosti vodních skautů a financování hromadných objednávek. V roce 2015 jsme naštěstí nepotřebovali použít peníze na žádný projekt, a tak se fond využil jen na nákup vybavení, především lodí a zmiňované půjčky oddílům.

Když se posčítají všechny vodácké desetikoruny, tak jsme v loňském roce vybrali 31 420 Kč. Je to velmi dobrý výsledek a je pro nás velmi důležité, abychom tento

fond navyšovali, protože i za tak úspěšný rok jsme vybrali pouze na jednu P550 a pět vest. Při tom právě pro objednávky tohoto zboží často potřebujeme víc než 100 000 Kč v jediném okamžiku. Věřím, že i další rok bude podobně úspěšný – velmi potřebujeme skripta ke kapitánské zkoušce, která se nyní dokončují, a s tím budou spojené výdaje, které se zpět nevrátí, a není jisté, zda se je povede pokrýt z jiných zdrojů.

10 Kč není velká částka. Často při vybírání diskutujeme, zda s tím není víc starostí než užitku. Ale bez vodáckých desetikorun

by například nemohla proběhnout Námořní akademie vodních skautů pod HKVS, nemohli bychom s kapitanátem pořádat kurz Vůdce malého plavidla a nemohli bychom ani uvažovat o podpoře žádné větší akce v budoucnu. O to víc si vážím těch, kteří přispívají i za sousední oddíly, které si desetikoruny nemohou dovolit uvolnit, anebo si neuvědomují, že neplacením omezují rozvoj vodního skautingu, ze kterého přirozeně profitují.

Hvězdář

VODÁCKÉ DESETIKORUNY PŘIJATÉ V OBDOBÍ 4. 12. 2015 - 3. 2. 2016:

přístav/středisko

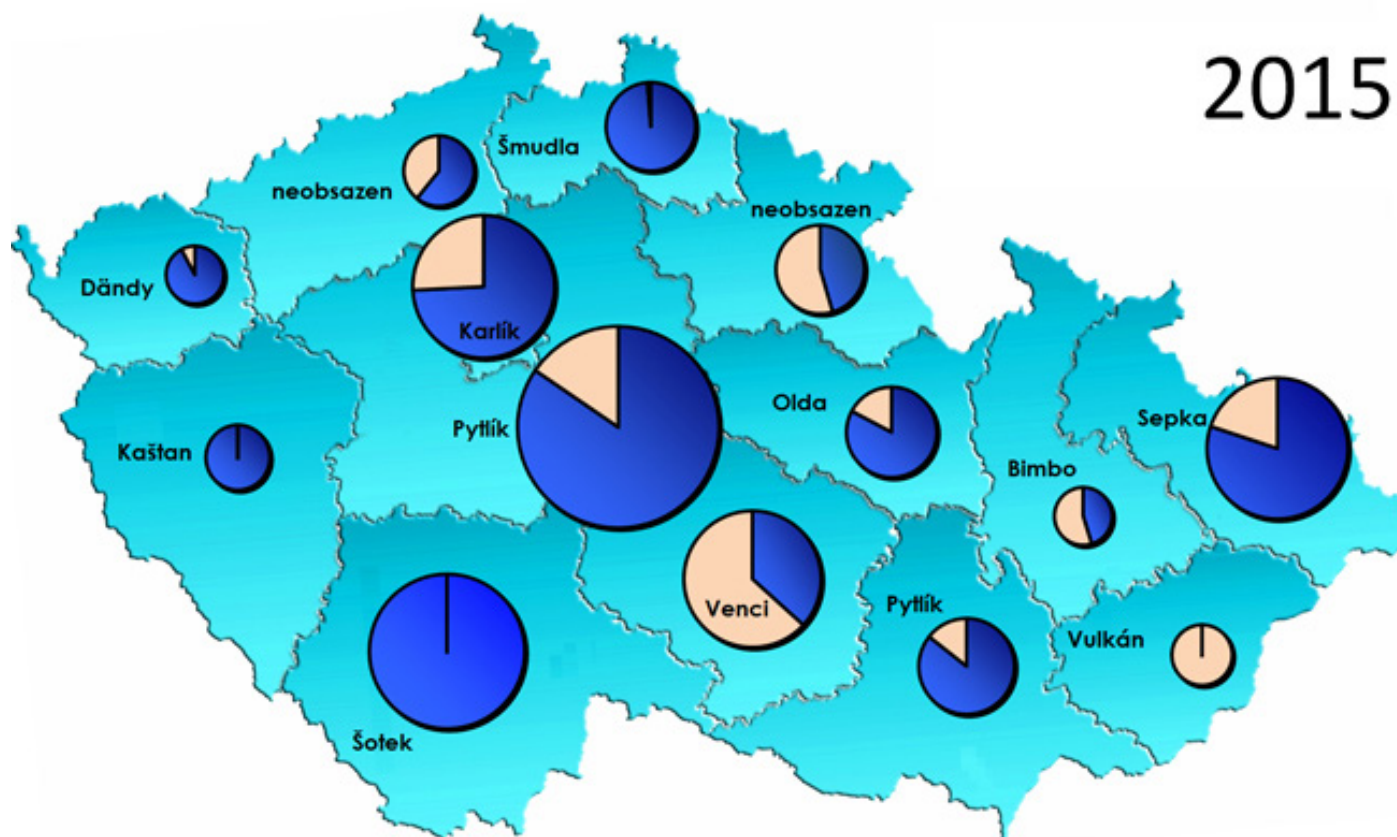
216.07 přístav Modrá kotva Liběchov, z. s.

526.01 středisko K. Šimka Hradec Králové, z. s.

částka

540,00 Kč

300,00 Kč

Stav zaplacených zvláštních příspěvků za rok 2015: kruhové grafy ukazují podíl zaplacených a nezaplacených příspěvků v kraji.

Modré pole označuje příspěvky zaplacené, béžové nezaplacené.

Sindibád námořník

– hra pro putovní tábory – I. díl

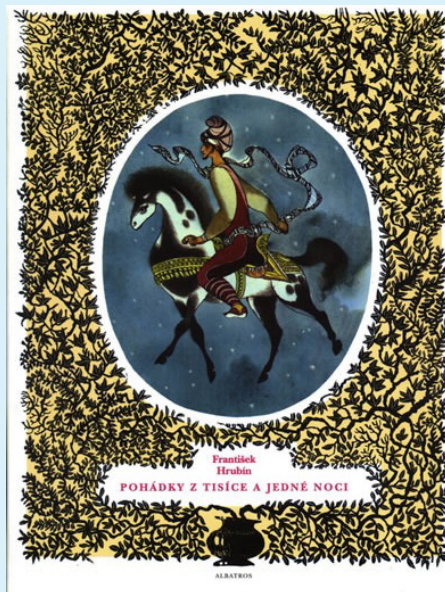
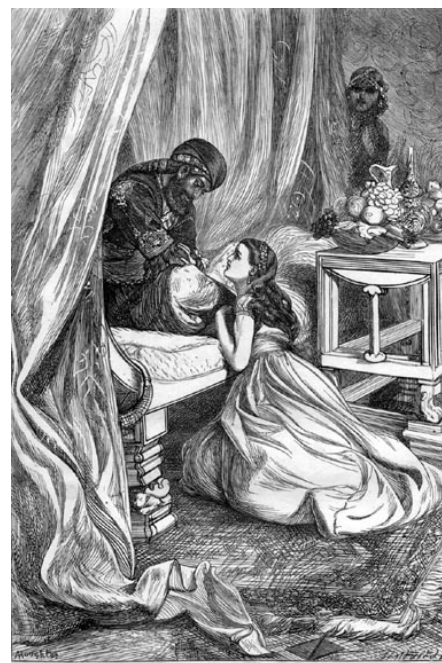
Ani putovní tábory by neměly být bez libreta. Hrát však hru na místě, které jsme si předem neprohlédli nebo je stísněné, při nedostatku času a po každodenní únavě je těžší. Proto nabízím námět, který je vázán jen a jen fantazií. Sindibádovy příběhy jsou z orientální sbírky Příběhy tisíce a jedné noci a obsahují plavecké poučky, zkomolený místopis, popis fauny, flóry, krajin a lidských kultur i odraz Homérovy Odyssey a naprosté výmysly. Jejich podtextem je směsice fatální víry ve všemocnost Boha a důvěry v lidské schopnosti.

Nabízím hrst myšlenek, jak používat libreta ke zpestřování večerů

i odpolední na vodáckém putovním táboře.

Večerní povídání u ohničku ať už v klínu přírody nebo na okraji kempu může připomínat vyprávění krásné Šahrazád a v duchu knihy může být kdykoliv přerušeno i uprostřed věty, je-li třeba poslat mláďata do spacáků. Pokračovat se může na nejbližším jezu nebo v polední pauze.

Plnění úkolů nemusí být přesně naplánováno, dodržováno, ani hodnoceno, může vycházet z konkrétních podmínek tábořiště. Není ani nutno plnění úkolů bodovat, ale je to vhodné. Pak budou body dináry a doporučuji, aby každý účastník obdržel základní kapitál třeba tisíc dinárů jako bodový

Všechny pohádky a příběhy Tisíce a jedné noci jsou vypravovány během tzv. rámcového příběhu, jehož hlavními postavami jsou král Šahrijár a dívka jménem Šahrazád. Šahrijár byl kdysi oklamán svou manželkou, která se v době jeho nepřítomnosti milovala se svými otroky. Nechal ji i otroky popraviti a zanevřel na ženy, o kterých byl přesvědčen, že žádná

z nich nevydrží být v manželství věrná. Oženil se proto každý den s jednou pannou, strávil s ní noc, zbavil ji panenství a ráno ji nechal popraviti. Po třech letech tak nezbylo v jeho městě žádné děvče, se kterým by se mohl oženit. Když Šahrijár nakázal svému vezírovi (Šahrazádinu otci), aby mu přivedl další dívku, marně a se strachem z krále bloudil vezír městem. Když přišel domů, poznala jeho dcera, že má starosti. Otec jí vše vypověděl a ona se nabídla, že se stane královnou další ženou. Její otec s tím nesouhlasil, ale Šahrazád se nedala odradit. Požádala však svou sestru, ať jejím jménem požádá krále, zdali mu večer smí vyprávět příběh. Šahrijár souhlasil, a tak Šahrazád vyprávěla králi po dobu tisíce a jedné noci příběhy, které byly tak dlouhé, že nikdy nekončily se svítáním, přičemž král byl vždy zvědav na pokračování. Když Šahrazád své vyprávění, během kterého porodila králi tři syny, dokončila, nechal jí Šahrijár pro její moudrost, věrnost a lásku

k němu naživu.

Nejrozsáhlejší a literárně nejhodnotnější částí knihy jsou pohádkové příběhy s množstvím nadpřirozených bytostí, čarodějných předmětů, kouzel a zaklínadel, další velkou část tvoří dobrodružné, cestopisné a rytířské příběhy. Anekdoty, bajky a mravoličná vyprávění bývají většinou zakomponovány do větších celků. K nejznámějším příběhům u nás (především díky výboru pro děti od básníka Františka Hrubína) patří:

- Pohádka o ebenovém koni,
- Dobrodružství Sindibáda Námořníka,
- Pohádka o Džaudarově a jeho bratřech,
- Alí Baba a čtyřicet loupežníků,
- Pohádka o Abdalláhovi Zemském a Abdalláhovi Mořském,
- Pohádka o Abú Kírovi a Abú Sírovi,
- Aladin a kouzelná lampa.

zdroj: Wikipedie.cz

vkład. Mohou být v konkrétní nebo imaginární podobě. Kdykoliv se ukáže, že se mezi vítězem a outsiderem, mezi úspěšným a neúspěšným nebezpečně rozevírají bodové nůžky, lze zasáhnout jako neúprosný osud a všechny zúčastněné připravit ztroskotáním o všechny dosud nabyté dináry.

Náměty berte jako návod a proto hodně úspěchů a zábavy:

A PRAVILA ŠAHRAZÁD V NOCI, KTERÁ BYLA ŠESTATŘICÁTÁ PO PĚTISTĚ:

„Za časů chalífy Háruna ar-Rašída žil v městě Bagdádu chudák jménem Sindibád, jenž nosil za mzdu na hlavě břemena. Jednoho horkého dne se se svým těžkým břemenem dopotácel před dveře nějakého domu, kde byl stín, široká kamenná lavice a pokropaná zem. Nosič sundal břemeno a na chvíli si sedl. Z domu se linula vůně, svěžest, tichá hudba a hovor, zaslechl i zpěv kosa, hrdličky a kulíka. Byl zvědavý a rozhodl se vstoupit do domu.“

„Já jsem taky zvědavý, vždyť to mělo být o námořníkovi,“ ozval se král Šahrijár, kterému Šahrazád vždy v noci vyprávěla nějakou novou povídku, aby oddálila svou popravu.

„To už se nedovíš, protože je ráno,“ řekla jako obvykle Šahrazád.

„Tak já tě zase ještě nepopravím, ale musíš mi to zítra dovyprávět,“ řekl jako obvykle král Šahrijár.

„Nevím, jestli to zítra stihnu,“ uculila se obvykle Šahrazád.

A když přišla noc sedmatřicátá po pětistě, pokračovala:

„Ten Sindibád vstoupil do domu a uvnitř spatřil nádhernou zahradu se služebníky a stoly s dobrým jídlem, ovocem a vínem.“

„Co to žblebtáš,“ namítl král Šahrijár, „vždyť jsme muslimové a Muhammad nám víno zakázal.“

„Zakázal, nezakázal, ten palác patřil bohatému kupci a ti si ve svém domě vždycky dělali, co chtěli. Asi to byl muslim reformovaný,“

FOTO OLDŘICH NOVORNY - OLDA

vyvlékla se z toho Šahrazád. „A nepřerušuj, nebo se nedostaneme k popravě.“

Sindibád si řekl: „Jo, jo, tak už to na světě chodí, všichni jsme si před Alláhem rovni, ale někteří si jsou rovnější. Někdo je unavený a někdo odpočatý, někdo si žije šťastně a bez útrap, jiný zase nemá co do huby. Ale Alláh to tak rozhodl a já nereptám.“

Protože to říkal ve verších, chvíli mu trvalo, než se vrátil ke svému břemenu, aby pokračoval v jeho transportu. Tak se stalo, že jej ještě před domem dohonil jeden ze sluhů a jemně, leč rozhodně jej vrátil do zahrady.

„Průšvih,“ pomyslel si Sindibád, ale poslechl, s tím nákladem se nedalo utíkat. Byl předveden před vznešeného starce, který na něj vybafl: „Kdo jsi a cos to tady blábolil o štěstí bez útrap?“

„Jmenuji se Sindibád Nosič, a co jsem řekl, to jsem řekl.“

„To je dobrý,“ zasmál se starý. „Já jsem také Sindibád a říkají mi Námořník. Tak hele, já ti budu vykládat, jak jsem přišel k bohatství docela nesnadno a ty budeš pěkně poslouchat. A protože jsme oba Sindibádové, budu ti říkat

Sindibád Pozemní a já budu Sindibád Námořní – ty Sindibád al-Barri, já Sindibád al-Bahrí.“

„Dobře to zamotáváš,“ liboval si král Šahrijár, „to jsem zvědav, co bude dál.“

„Ale až zas večer,“ usmála se do líčky ve tvářích Šahrazád. A když přišla noc osmatřicátá po pětistě, pokračovala.

SINDIBÁDOVA PLAVBA PRVÁ:

„Zdědil jsem po svém otci dost, abych nemusel nic dělat,“ začal své vyprávění Sindibád al-Bahrí. Vesele jsem utrácel, dokud mi někdo nepřinesl výpis z konta, které stačilo tak asi na týden. Vzal jsem tedy, co zbylo, nakoupil zboží a stoupil na loď, abych to někde v rozvojových zemích prodal.

Plavba mile ubíhala a jednou jsme zastavili u nějakého ostrova. Protože nás už všechno svědilo, přistáli jsme, abychom si odpočali, protáhli údy a přeprali svršky a spodky. Najednou začal volat kapitán: „Všechno špatně, okamžitě nalodit!“ Někdo uposlechl, někdo ne. Já ne. Až za chvíli jsem přišel na náš omyl. Ten ostrov byla velká velryba, které se v době spánku usadil na hřbetě písek, v něm

semínka, vyrostla tráva, uhnízdili se ptáci – a když jsme rozdělali oheň pod kotlem na praní, začalo ji to svrbět a potopila se. Všechno bylo pryč, jen já se chytil necek a na nich se dostal na nějaký skutečný ostrov, kde ale nebylo nic k jídlu. Až v nějaké jeskyni byli lidé, kteří mne na noc ukryli. Byli to podkoní krále Mihrdžána, kteří zde čekali s klisnami na příchod mořského hřebce. Ten byl velmi divoký, velmi krásný a velmi vzácný. Král si jeho hříbat velmi cenil, a proto tu byli ti lidé. Když bylo všem klisnám dopřáno lásky mořského hřebce, odjeli jsme do země Mihrdžánovy a já králi vypověděl svůj příběh. „Alláh akbar,“ pravil král, „kdyby ti nebyl souzen dlouhý život, nebyl bys zachráněn.“

Stal jsem se správcem jeho přístavu a celníkem každé lodi. Jednou jsem zapisoval náklad jedné lodi a ptal se, zda je to všechno. „Není,“ řekli mi. „Ještě tu je zboží nějakého Sindibáda, ale ten se utopil na velrybě, co jsme ji měli za ostrov.“

„Neutopil, to jsem já,“ zajásal jsem. Vzal jsem své věci, prodal a odplul do Bagdádu.

Rozdělení ohně na velrybě
cokoli potřebujete procvičit (rozdělení ohně, uvaření večeře, ohřátí konzervy, vyprání prádla, usušení namočených). Hodnoťte samostatnost, obratnost, rychlost, ekologickou šetrnost – aby se nám Země také jednou nepotopila.

Mořští koně
tam, kde přistanete na delší dobu, dej rozchod, aby posádka zjistila nejbližší místo, kde v místě mají koně. Zjistěte o těch ušlechtilých zvířatech co nejvíc – jména, počet, na co jsou chována. Máte-li štěstí a vidíte koně v ohradě nebo na pastvě, spočítejte je. A dovolí-li to okolnosti a majitel, nechte členy posádek na koně sáhnout.

Nic se neděje, zaměníte-li koně kravami. Takové tele zblízka je také nezapomenutelné.

SINDIBÁDOVA PLAVBA DRUHÁ:

Po čase mne to zase hnalo se zbožím na cesty. Vstoupil jsem na loď, se kterou jsme jednou přistáli u nějakého ostrova. Všichni si jej prohlíželi, ale já na břehu usnul. Když jsem se probudil, byl jsem sám. Tak jsem bloumal ostrovem,

až jsem našel takovou jako bílou skálu nebo kapli nebo co. Vzpomněl jsem si, že je na světě pták Ruchch, který svá mláďata krmí slony. A také že ano. Obloha se zatměla a na vejce se snesl pták jako boeing. Já si rozvázal turban a přivázal se mu k nohám. Ráno se mnou vzlétl tak vysoko, že jsem raději zavřel oči. Když jsem je otevřel, byl jsem na dně údolí celého vysypaného diamanty a onyxy. „A jejej,“ řekl jsem si, „to je to údolí, které hlídají hadi velcí jako palmy. Pročpak já, když uniknu jedné smrti, spadnu do ještě horší?“

Najednou: pleskl!, spadlo přede mne z kůže stažené tele. Aha, řekl jsem si, někde jsem četl, že arabští prospektoři spouštějí na dno zlatonosných roklí maso a zpět je vytahují obalené drahokamy. Tak jsem si nabral kapsy plné kamení, zase si rozvázal turban a přivázal se k tomu teleti. Tu přiletěl velký orel, sebral tele i se mnou a vynesl nás nahoru na pláň. Tam na něj nějaký člověk udělal Huš!, orel se lekl a pustil tele i se mnou. Já se s tím člověkem rozdělil o diamanty a zbylo mi dost, abych se dostal do Bagdádu a zde spokojeně žil.

FOTO JANA KARAOVÁ - KULDA

Vejce ptáka Ruchcha
najdete-li v blízkosti alespoň trochu vhodný terén, začněte doplňkovým sportem základy horolezectví, třeba slaňování. Zlézejte nějakou skalku podobnou tomu vejci. Bodové ohodnocení za kuráž – menší za míň, větší za víc.

Nejsou skalky? Netroufnete si na lezecký výcvik? Vyhledejte nějakou kapličku v okolí a prohlédněte ji zvenčí. Bodové ohodnocení za vtipný popis vnitřku.

Záchrana ptákem Ruchchem
uzlování: Vylezte na strom a přivažte se uzlovačkou.

Při dostatku stromů (a u vody bývají) se zkoušejte držet nohy ptáka Ruchcha – měřte dobu, po kterou jednotlivci vydrží ve visu. Lze měřit všem najednou – kdo odpadne první, dostane 0 bodů, pardon dinárů, druhý jeden a tak dále.

Lovení diamantů na telecí kýtu
rozdej žvýkačky, nech řádně rozžvýkat, přilepte na konec provazu a lovte označené kamínky jako na udici. Bodové hodnocení je dáno časem a množstvím, případně

krásou nalovených kamínků. Organizátoři si mohou předem připravit skleněné šatony.

SINDIBÁDOVA PLAVBA TŘETÍ:

Po nějakém čase moje duše opět zatoužila po poznávání cizích zemí a vstoupil jsem na loď plnou zbožných poutníků. Jednoho dne se kapitán rozhlédl a zabědoval: „Všechno špatně, jsme u Opičího ostrova. Odsud se ještě nikdo nedostal.“ Než jsem se jej stačil zeptat, od koho to tedy ví, připlavaly za všech stran opice a bylo jich tolik, že jsme se nikdo neodvážil je urazit, neřkuli plácnout. Opice přehryzaly kotevní lana, připluly k ostrovu, tam nás vyházely a odpluly neznámo kam. My bloudili po ostrově, až jsme našli zámek a v něm síň plnou ohlodaných kostí. Pak se setmělo a ve dveřích stál ohromný obr. Prohlédl si nás jednoho po druhém, pak vzal kapitána (byl z nás nejtlustší), zlomil mu vaz jen to křuplo, napíchl na rožeň, upekł a snědl. Druhý den to udělal s dalším, a tak to šlo pořád. Když už jsme měli strach takový, že se změnil v odvalu, svázali jsme krbová polena jako vor, rozpálili dva rozně a vypíchl mu oči. Zatímco řval, utíkali jsme k pobřeží, ale jeho manželka vzala velký kámen a hodila na prám. To jsme přežili jen tři. Zachránili jsme se na dalším ostrově, ale večer se objevil ohromný had a jednoho z nás spolkl jako malinu. Proto jsme se vyšplhali na největší strom, ale had večer přilezl znovu, ovinul se kolem stromu a mého druha, který byl níže, spolkl. „No maucta,“ řekl jsem si, „už se to stává pravidlem.“ Ale pak jsem si nasbíral napadané a naplavené dřevo, přivázal si je turbanem všelijak napříč kolem těla, a když se had večer připlazil, nevěděl, jak mne polknout. Ráno jsem celý poslintaný mával na kolem plující loď a ona mne nalodila. Kapitán mi řekl, že má s sebou zboží nějakého Sindibáda, co se ztratil na ostrově opic. „To jsem já!“ volal jsem. „To by mohl

řici každý,“ řekl obezřetně kapitán, „může ti to někdo dosvědčit?“

„Může,“ ozval se jeden z mužů na lodi. „Pamatujete, jak jsem vám vykládal, jak jsem hodil do údolí diamantů mrtvé tele a vytáhl chlapa? Tak to je on.“ Pak už jsem jen kapitánovi popsal ochrannou známku svého zboží a on ji zkontroloval. Zboží jsem prodal a zase žil v Bagdádu.

Opičí plavba

zorganizuj plavbu plavidel bez pádel. Zejména na proudící řece to může být zajímavé.

Lidožravý obr

něco jako hod na Balúa či Šer Chána. Narýsuj klackem v písku kruh o průměru asi 1,5 m, v něm dva malé jako vlastní terče (obří oči). Rožeň nahradí dva klacky co oštěpy. Cílem je zasáhnout oba malé kruhy. Bodové hodnocení je dáno počtem hodů, úspěchů a tak. Že to je surový námět? Přečti si Perníkovou chaloupku!

Lidožravý had

opět vhodno hrát u olší. Na povel všichni šplhají do větví. Kdo se vyšplhá nejvýše, dostane bodovou prémie. Nejnižší je sežrán.

Ochrana před hadem

vybuduj přístřešek z přírodního materiálu (pozor, nesekat větve z živých stromů či nevázat věchty z nepokoseného obilí) jen za pomoci kapesního nože a provázku.

Jiná varianta – nasbírej co nejvíc naplaveného dřeva (jednak vyčistiš řeku, jednak bude na čem vařit, jednak bude pěkně čoudit). Anebo zabalte jednoho do dřev napříč jako do ježka.

Vezír

(pokračování příště)

70 let vodních skautů v Liberci

Již sama existence dvou přístavů vodních skautů v Liberci, městem s přehradou velikosti rybníku a řekou s vodou po většinu roku taktak po kolena, je divná.

TO BYLO TAK:

Když se po válce vrátil Junák do Liberce, šest členů II. střediska se 20. ledna 1946 rozhodlo založit vodácký oddíl.

Důvod: Na dně přehrady prý leží kutr, na němž se cvičili v námořnických dovednostech členové Hitlerovy mládeže. A ke všemu má Liberec ze všech československých měst nejkratší říční cestu do moře.

Nu, kutr z přehrady nebyl nikdy vyloven, protože tam nikdy nebyl. Nisou do moře se podařilo proplout na pramicích až po padesáti letech, protože Nisa a Odra byly velmi dlouho přísně střeženou hranicí.

Ale důvod k založení vodních skautů byl položen a obhájen. Vznikla družina, ještě téhož roku oddíl vodních skautů. Pak ukončení činnosti v padesátých letech, obnovení koncem let šedesátých (to už počet členů vydal na samostatný přístav Maják) a opět ukončení v roce 1970. A soukromá

setkávání pod záminkou krypto-zoologických studií (vodní potvor jménem žmlv) ústící do založení vodáckého útvaru Flotila. V roce 1990 další obnovení a vznik již dvou přístavů: Původního Majáku a nepůvodní, ale zkušené Flotily. Dlužno podotknout, že všechny organizační změny byly cílevědomě datovány 20. lednem.

FOTO VÁCLAV ZEDÍNEK

Oba přístavy se nekompromisně liší v zásadních věcech (barva vlajek a pruhů), již dlouho však spolupracují na věcech podružných, jako jsou akce pro veřejnost, spolupráce oddílů i jednotlivců.

Tak i připomenutí společných sedmdesátin proběhlo společně 23. ledna 2016 v obcerstovně U Košků, místu každoročního konání námořnického plesu.

Úderem 15. hodiny se na pódium

naplněného sálu restaurace U Košků postavili kapitáni přístavů Maják a Flotila, aby přivítali asi 200 hostů (asi, kdopak by se s tím počítal). Projevů bylo málo, nebylo jich třeba, o to více bylo stisků levice.

FOTO KAREL KAŠÁK

Historii připomněly vystavené kroniky, historické vlajky, kroje a odznaky. Přítomnost byla zastoupena žabičkami, včaty, skautkami a skauty, kteří zazpívali, předvedli scénky a posléze i vtáhli všechny přítomné do hraného příběhu, kde herce, kulisy i rekvizity představovali jednotliví návštěvníci.

Bylo třeba se hodně zblízka podívat na kroj, aby bylo možno rozestnat příslušníky Majáku od příslušníků Flotily.

A oldskauti?

Byli rádi, že vidí i ty své bratry a sestry, kteří už nejsou registrováni nebo v Liberci nebydlí, ale skautské srdce jim tepe a modrou barvu považují za nejlepší. A ještě též večer byli pořadateli námořnického plesu, plesu již po třicáté konaného nejbližší sobotu k 20. lednu. Již tradičně oldskautští Mroži vkládají do jeho programu živé obrazy. Letos byly věnovány historii výše zmíněného žmlva (že se k tomu připlétla i historie libereckých vodních skautů, je logická samozřejmost).

FOTO VÁCLAV ZEDÍNEK

Vezír

Rodinný skauting a vodácký puťák polská Pilica

Vloni v lednu vznikl nápad jet v létě s dětmi na vodu. Začali jsme vybírat řeku, která bude mít v létě vodu, bude rozumně dostupná, nebude moc divoká, ale zároveň trochu poteče a bude na ní minimum jezů. Do užšího výběru se dostaly polské řeky Bóbr, Slupia a Pilica, Pilica nakonec vyhrála. Vyrazili jsme v sestavě 8 dospělých (z toho 2 těhotné), 4 děti (skoro 2, 3 a 2x skoro 5 let) a 2 psi, jeli jsme na pěti lodích.

CHARAKTER ŘEKY

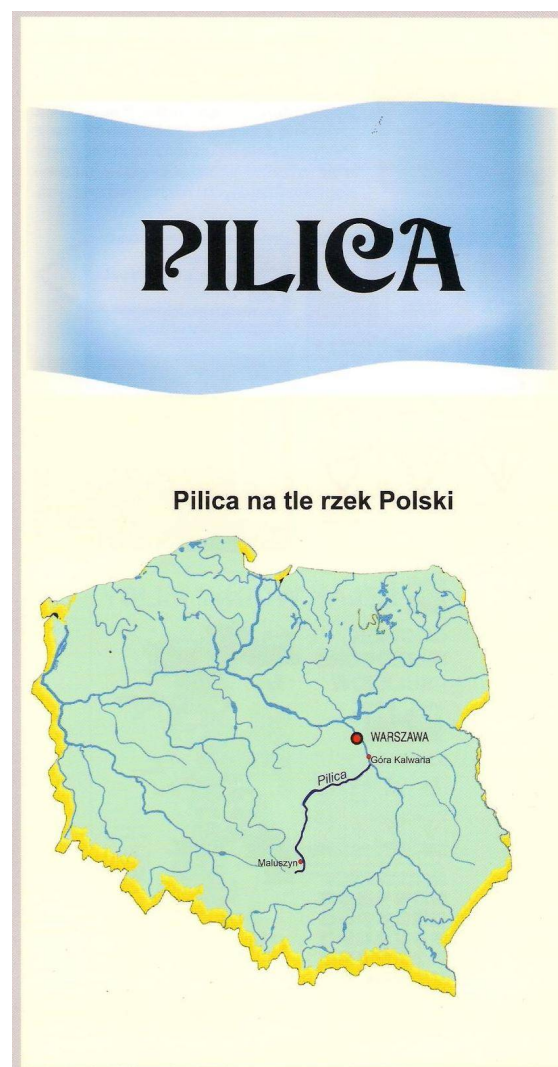
Ze začátku řeka připomíná spojenou Orlici – meandry, vrbičky, kmeny, které je občas potřeba přetáhnout. Během prvních dvou dnů jsou čtyři jezy, tři se musí přenášet. Pak se charakter řeky mění, koryto je písčité, na břehu pláže, občas mělčiny, na kterých skončí ten, kdo nedává pozor. ;-). Přestože bylo hodně suché léto, vody bylo dostatek. Voda byla krásně čistá a koupání velmi příjemné.

FOTO VÁCLAV ŠTĚPÁN - LIŠKA

FOTO JANA KARAOVÁ - KULDA

Pilica na tle rzek Polski

Je potřeba ale dávat pozor na kmeny, větve, případně celé stromy pod vodou. Co nás zklamalo, byla přehrada Zalew Sulejowski, kde jsme plánovali koupat se, než přijedou řidiči s autem (kteří odjeli autobusem ze Sulejowa), ale na koupání to moc nebylo, neboť byla zelená a místy i páchla. Pěkné koupání připadalo v úvahu v ústí Pilicy, odkud jsme odjeli a pak už se nechtěli vracet.

TÁBOŘENÍ

Tábořit lze kdekoliv volně bez problémů, jeli jsme s bagáží, takže jsme dostupnost tábořišť autem neřešili, ale rybáři k řece auty jezdí, takže i s doprovodným vozidlem by to určitě šlo. Krajina není úplně pustá, není tedy problém odkudkoliv dojet s kanystry pro

vodu (občas jsme nabrali vodu při projíždění vesnicí, abychom to večer nemuseli řešit). Vařili jsme na ohni a nakupovali zhruba ob den, v každé obci je obchůdek s potravinami. Problém byl pouze poslední noc na přehradě, kde byl kvůli suchu zákaz táboření (a rozdělávání ohně) mimo kempy. Nás nechali přespat na svém území skauti, kteří tam měli tábor, a pustili nás uvařit si večeri v jejich kuchyni (a nakrájeli nám cibuli v robotu). ;-)

DOPRAVA Z PRAHY

Tam jsme jeli lehátkovým vozem přes noc do Zawiercie, a pak dvěma osobáky do Czestochowé a Koniecpole. Na místě jsme byli dopoledne, od vlaku je to k řece pěšky asi 2,5 km. Auto s vlekem jsme nechali u hodného pána na zahradě v Koniecpoli. Zpět jsme

po skupinách jeli autem do Piotrkowa Trybunalského (šlo by jet autobusem), odtud rychlíkem do Krakova, z Krakova přes noc lehátkovým vozem do Prahy.

MALÉ DĚTI NA VODĚ

Dětem cca od tří let se vyplatí pořídit pádlo (vyrábí se i malé teleskopické), ale nic závratného se nedá očekávat, vydrží pádlovat pár minut a spíš je potřeba je přesvědčit, aby nebrzdily. I úseky jízdy je potřeba rozvrhnout tak, aby je to příliš neotrávil, vydrží v lodi cca hodinu, maximálně hodinu a čtvrt (pokud jsou vzhůru). Osvědčilo se nám svačit za jízdy, neboť děti veškerý čas na břehu využily ke koupání a hraní si na písku (je vhodné s sebou mít patřičné nářadí, minimálně lopatku), během svačiny pak i cesta v lodi lépe ubíhá. Běžně se stávalo, že děti v lodi

FOTO VÁCLAV ŠTĚPÁN - LIŠKA

usnuly. Co je nutností, je vhodná vesta, nám se osvědčila Hiko baby, která se vyrábí ve třech velikostech, nejmenší je už pro děti od 8 kg. Vyzkoušeli jsme, že pokud se dítě nesnaží aktivně plavat, velký límec ho položí na záda a hlavu má pohodlně nad vodou. Pokud je dítě do vody hozeno, v této poloze se vynoří (zůstalo pouze u nácvičků, nikdo se nepráskl ani do vody nespádl). Děti jsme naučili chodit k vodě hrát si vždy s vestou, stejně tak měly vesty vždy na koupání.

Řeka mě velmi mile překvapila, a přestože není vodácky moc náročná, je vhodná i pro letní oddílový puťák, zvláště pro oddíly s menšími dětmi.

Kulda

FOTO VÁCLAV ŠTĚPÁN - LIŠKA

FOTO VÁCLAV ŠTĚPÁN - LIŠKA

ÚSEK: KONIECPOL – PŘEHRADA ZALEW SULEJOWSKI (113 KM) – 8 DNÍ PLAVBY

KILOMETRÁŽ: [HTTP://WWW.KAJAKISULEJOW.PL/WP-CONTENT/UPLOADS/2012/07/MAPA-PILICY.PDF](http://www.kajakisulejow.pl/wp-content/uploads/2012/07/mapa-pilicy.pdf)

VODOČTY: [HTTP://MONITOR.POGODYNKA.PL/#STATION/HYDRO/150190280](http://monitor.pogodynka.pl/#station/hydro/150190280)

Dokonalá loď P550 – 1. díl

Ve spolupráci s firmou SolidVision, s.r.o. (<http://www.3d-skenovani.cz/>) a produktovým designem Sergejem Kuckirem (<http://www.kuckir.com/>) se HKVS rozhodl oskenovat loď P550 s cílem připravit přesnou dokumentaci a vytvořit 3D model dokonalé lodi.

Moderní technologie se neustále vyvíjí a existuje spousta přístrojů, které neznáme a nevíme, k čemu jsou. S těmito technologiemi se většinou setkáváme až v případě, kdy potřebujeme vyřešit problém, a jiné cesty není. Příkladem je i technologie 3D skenování, která napomáhá k získání 3D počítačových dat lodě P550. Těšme se na výsledek...

Sergej Kuckir: „Do této práce jsem se zapojil díky někdejší se-mestrální práci na Fakultě umění a designu UJEP v Ústí nad Labem – redesignu pramice P650.“

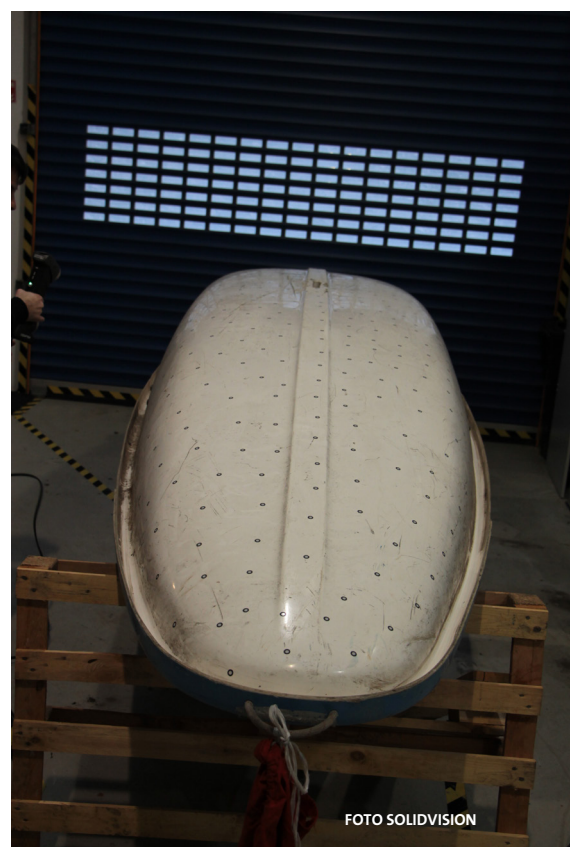
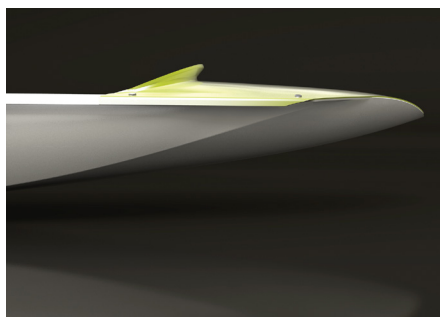

FOTO SOLIDVISION

FOTO SOLIDVISION

http://kuckir.com/pramice_cz.html

Hvězdář

 SolidVision

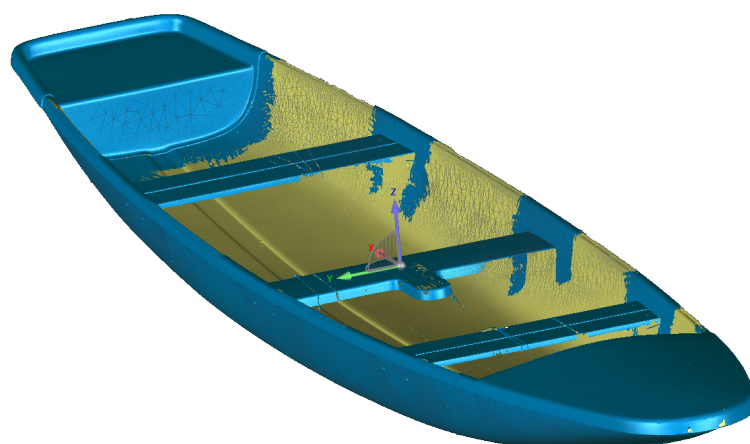
kuckir.design

FOTO SOLIDVISION

FOTO SOLIDVISION

Skare 2016

Blíží se Skare, naše oblíbená Skautská regata.

Skare se opět po roce vrací na Seč, skautskou základnu Přístavu Sedmička Pardubice.

Podle pravidla, že úspěšný model se nemá měnit, jsme v letošním roce opět spojili dvě akce spojené do jedné.

27.-28. 4. 2016 – PŘEDPROGRAM

Předprogramu se mohou zúčastnit všichni ti, kterým je líto nakládat a strojit lodě a cestovat přes celou republiku kvůli pár dnům závodů a chtějí si tedy v klidu ustrojit lodě a potrénovat. Těm, kteří potřebují pomoc s montáží anebo i zajištění kompletní take-láže, kování, kormidel ploutví atd., je připraven pomoci Servis-tým. Abychom jen nezávodili, je opět, již potřetí, připravena velká hra „Námořní bitva“ na oplachtěných plavidlech.

FOTO MICHAL PAVLŮ

SKARE

29. 4. – 1. 5. 2016 POHÁR PŘÍSTAVŮ

Každý z účastníků se může zúčastnit hlavního programu Skare – Poháru přístavů, kde se započítávají všechny rozjíždky závodu Skare (první rozjíždky se jedou už v pátek 29. 4. ve všech kategoriích a divizích), závodů o mistra České republiky skautů v jachtingu (jede se pouze v sobotu) a dálkového závodu o Modrou stuhu HKVS a o Štít konstruktérů.

30. 4. – ZÁVODY MISTROVSTVÍ REPUBLIKY VODNÍCH SKAUTŮ

Jede se pouze v sobotu 30. 4. ve všech kategoriích a divizích. Rozjíždky se startují po kategoriích, vlčata/světlušky, skauti/skauty, roveři/rangers, a oldskauti/oldskautky + OPEN

1. 5. – ZÁVOD O MODROU STUHU HKVS A ŠTÍT KONSTRUKTÉRŮ

Závod se již tradičně jede v neděli. Všechny kategorie startují dohromady o dvě trofeje – Modrou stuhu HKVS pro nejrychlejší loď v cíli závodu a o Štít konstruktérů pro nejrychlejší pramici v cíli.

ZMĚNY V PRAVIDLECH

Od minulého Skare došlo v pravidlech k několika změnám (kompletní pravidla vyšla v říjnovém čísle eKP). Tyto změny byly vyvolány opakujícími se debatami, zda závodit se 7 m², 10 m² nebo případně 12 m² plachet. Účelem

změn v pravidlech je umožnit spravedlivé soutěžení v rámci jednotlivých kategorií o stejné ploše plachet. Mohou mezi sebou také soutěžit v samostatných závodech P550, P520 a ostatní pramice.

Upřesňující výklad pravidel: Všechny lodě startují v rozjíždkách podle věkových kategorií.

Příklad: v rozjíždce kategorie roveři a rangers mohou startovat roveři R7 pramice P550 se 7 m², R10 libovolná pramice s 10 m² a R7 pramice P520 se 7 m² plachet. Všichni startují ve společných rozjíždkách, ale divize a třídy jsou hodnoceny samostatně. Pokud je v jednotlivé kategorii nebo divizi hodnoceno 5 a více lodí, získává vítězná posádka titul mistra republiky. Je-li v kategorii lodí méně než 6, hodnotí se pro Pohár přístavů tak, že vítězná posádka získává počet bodů do celkového hodnocení podle počtu lodí v jednotlivých kategoriích a divizích účastněných v závodech (například mezi sebou soutěží 4 lodě – 1. získává 4 body, druhá 3, atd.)

FOTO MICHAL PAVLŮ

TROFEJE

POHÁR PŘÍSTAVŮ

získává nejúspěšnější přístav ze všech závodů a kategorií Skare a z obou závodů Modré stuhu. Hodnotí se výsledky prvních šesti nejlépe umístěných posádek (1. místo 6 bodů, 2. 5 bodů, ..., 6. místo 1 bod) z každého závodu a kategorie Skare a z obou závodů Modré stuhu.

Putovní pohár se štítky vítězů

Hlavní cena – pramice P550 pro vítěznou posádku v Poháru přístavů

MISTROVSTVÍ REPUBLIKY SKAUTŮ V JACHTINGU

Vyhlašují se vítězné posádky jednotlivých kategorií lodních tříd P, P550 a P520 závodu Mistrovství republiky vodních skautů v jachtingu.

Vítězné posádky v jednotlivých kategoriích Skare získají tričko bílé barvy se znakem Skare na hrudi a siluetou plachetnice na zádech – počet triček je dán minimálním počtem členů posádky v příslušné kategorii.

Kormidelník vítězné posádky získá bílou čepici se znakem Skare. První tři posádky v každé

CENÍK

STARTOVNÉ	
Skare	100 Kč/loď/kategorie
Modrá Stuha	100 Kč/loď
Účastnický poplatek	100 Kč/os
UBYTOVÁNÍ	
V pokojích skautské základny	45 Kč/os/den
Ubytování ve vlastním stanu	35 Kč/os/den
STRAVNÉ	
Snídaně	20 Kč/os/den
Oběd studený + polévka	20 Kč/os/den
Večeře, teplá	60 Kč/os/den

Na místě bude zajištěno drobné občerstvení, bufet.

kategorii získávají velké kovové medaile.

MODRÁ STUHA HKVS

Právo nosit Modrou stuhu získává loď, která zvítězí v absolutním pořadí závodu o Modrou stuhu HKVS

Putovní cena – Modrá stuha

ŠTÍT KONSTRUKTÉRŮ

Štít konstruktérů získává loď třídy libovolná pramice (P550, P520), která zvítězí v rámci své třídy v závodě o Modrou stuhu HKVS.

Putovní cena – kravata (tzv. malá modrá stuha)

Kontakt: olda.p@centrum.cz

Přihlášky, pravidla a informace: skare.skauting.cz a fb.com/SkautskaRegata

Olda

FOTO MICHAL PAVLŮ

Jarní sraz VS 2016 – přivítá nás Znojmo!

Pomalou se blíží polovina února, a tak mezi Vás, lid vodácký, vypouštíme další informace o jarním srazu. Již víte, že se tentokrát všichni sejdem v termínu 1. – 3. dubna na jižní Moravě a jen kousek od rakouských hranic ve Znojmě, ve městě vína a okurek.

Registrace bude probíhat 7. – 20. března, a pokud se vše podaří, bude tento sraz první, na nějž se budete registrovat přes SkautIS. O způsobu registrace budete ještě včas informováni. Oproti změnám v registraci se na ceně srazu však nemění vůbec nic – stále platí, že poplatek za účast na srazu je 350,- Kč při zaplacení nevratné zálohy 200,- Kč do 23. března klasicky na účet KVS, při platbě na místě zaplatíte 400,- Kč.

A co prozradíme k programu? Při jeho tvorbě jsme vycházeli především z nápadů a návrhů, které jste nám poskytli při hodnocení minulého srazu v Havlíčkově Brodě, a snažíme se Vám Vaše vysněné programy realizovat – nemůžeme ovšem zaručit, že všechny proběhnou. Pokud byste se chtěli podílet na jakémkoli programu nebo máte další nápady, ozvěte se nám na srazyvs@skaut.cz.

Samozřejmostí je prohlídka Znojma, města plného krásných památek a jiných dominant. Nebude také nouze o vodní radovánky – k plavbě vás vybidne nedaleká Dyje. Pro ty, kterým se o vodě bude chtít spíše debatovat, máme připraveny také programy o vodní a vodácké teorii. Kromě již tradičních komisí a informací z řad

HKVS jsme zachovali diskuzní kavárnu/čajovnu, kde opět budete moct debatovat nad mnoha zajímavými tématy. Rovněž navazujeme na minulé úspěšný program o propagaci oddílu. Nebude nouze o další diskuzní programy a výměny zkušeností, např. o akcích, které pořádáte pro veřejnost. Nově se pro Vás otevře také cestovatelské okénko plné zkušeností ze zahraničních cest, expedic či plaveb, které podnikli Vaši známí nebo kamarádi a o nichž jste se zatím dozvídali pouze neúplné informace z fotek na Facebooku. Pro šikovné, méně šikovné i zcela nešikovné je připraven také blok rukodělných nápadů a inspirací. Možná se dovíte také něco o skautských dotacích a třeba se také prakticky

naučíte základy sebeobranu.

V tuto chvíli jsme vyhradili to nejdůležitější a nejzajímavější, další upřesňující informace se dozvíte ke konci února, kdy se objeví klasicky na webu HKVS a na Facebooku. Zároveň s nimi Vám vyhradíme ještě jednu novinku letošního roku, ale to už bude překvapení.

A jako posledních šest srazů i tentokrát vyhlášíme výzvu – havlíčkobrodský sraz drží rekord v počtu přihlášených hned v první den registrace, kdy se přihlásilo najednou 22 lidí. Podaří se Vám toto číslo opět trumfnout? My věříme, že ano

Těšíme se na Vás!

Přípravný tým srazů VS

FOTO MICHAL PAVLŮ

DŮLEŽITÉ INFORMACE:

- **Místo konání:** Znojmo, adresa bude upřesněna
- **Termín:** 1. – 3. dubna 2016
- **Registrace:** 7. – 20. března

Vodácká navigace a kilometráž

Dne 1. 12. 2015 byla na adrese vodackanavigace.cz zpřístupněna nová webová aplikace pro vodáky. Vodácká navigace je moderní průvodce a kilometráž, slouží pro plánování a orientaci na řece. Obsahuje podrobné informace o 7 českých řekách (jezy, peřeje, obtížnost, sjízdnost, tábořiště, zajímavosti, ...). Kromě webové verze je k dispozici i mobilní (Android) verze. Ta funguje také jako navigace, díky GPS přesně ukáže polohu na řece a vzdálenost k cíli. Aplikace je kompletně zdarma.

Webová verze: <http://vodackanavigace.cz/>

Mobilní Android verze: <https://play.google.com/store/apps/details?id=com.las.vodackanavigace>

VODÁCKÁ NAVIGACE A KILOMETRÁŽ

Vodácká navigace je určena více jak třicetivrtině milionu lidí, kteří u nás ročně vyrazí na vodu. Těmto vodákům-turistům nabízí zcela zdarma podrobného průvodce po nejznámějších českých řekách.

Webová aplikace umožní snadno naplánovat „vodu“, tedy vybrat zajímavý a aktuálně sjízdný úsek řeky, zjistit vše o obtížnosti, jezích a nebezpečných místech, najít vhodné kempy a parkování. Vše je možné vytisknout a vzít s sebou na vodu nebo odeslat kamarádům do emailu.

Mobilní verze pak funguje nejlépe přímo na řece, podrobné informace o řece má vodák stále s sebou ve svém telefonu, díky GPS snadno zjistí aktuální polohu, vzdálenost k nejbližšímu jezu či tábořišti (po řece, ne vzdušnou).

Vodácká navigace byla zpřístupněna již v prosinci, aby do jara mohly být odstraněny všechny případné nepřesnosti v datech či problémy ve funkcích a vše bylo připraveno v perfektním stavu pro novou vodáckou sezonu 2016.

CO NAJDETE VE VODÁCKÉ NAVIGACI

Ve Vodácké navigaci najdete podrobnou kilometráž pro Vltavu, Sázavu, Otavu, Ohři, Lužnici

(včetně Nové řeky), Nežárku a Berounku. Další budou postupně přidávány.

Na každé řece jsou informace o jezích, peřejích, obtížnosti úseků, sjízdnosti, přístupech k řece, kempech, občerstveních, zajímavostech v okolí, dopravě, obcích, mostech, přítocích, vodočtech... Kde to má smysl, jsou uvedeny podrobné popisy, odkazy na vlastní stránky, telefonní čísla a fotky.

U jezů jsou vždy popisy sjíždění a přenášení. Většinou je k dispozici i přehledné schéma, ze kterého

VODÁCKÁ NAVIGACE

PŘEJÍT NA ŘEČKU MOBILNÍ VERZE VÍCE...

Sázava
úsek z: Ledeč nad Sázavou délka 129 km

Zobrazit Vzdálenost Úsek Tisk

	Zřícenina hradu Chřenovice pravý břeh (100m)	3,6 km	5,3 km
	U vlka levý břeh	2,3 km	7,6 km
	Jez Chřenovice Sjízdný	2 km	9,5 km
	U korfbalisty pravý břeh	1,1 km	10,6 km
	Obec Budčice pravý břeh (200m)	2,6 km	13,2 km
	Mexicana pravý břeh Budčice		13,2 km
	Jez Budčice Sjízdný, 1 nebezpečí Budčice		13,3 km
	Radost levý břeh	600 m	13,9 km
		1,8 km	

Předchozí Další

Jez Budčice
Sjízdný, 1 nebezpečí

Parabolický jez, pod kterým je velký nebezpečný nesjízdný válec. Vlevo propust. Náhon po pravé straně, výška 2 m.

Sjíždět
Sjíždět pouze propustí vlevo, nikdy po koruně.

Přenášet
Přenášení vlevo.

Podmínky užítí Kontakty

je na první pohled vidět, jak jez vypadá a kudy se jezdí/přenáší (navigace obsahuje více než 100 těchto schémat).

Jednotlivá místa jsou přesně umístěna do mapy a na osu řeky. Krom vlastní polohy jsou uváděny i výstupy na řece (kde je hrád a kde je vhodné přistát, když se na něj půjdete podívat).

SPOLUPRÁCE S LOKÁLNÍMI PARTNERY

Data ve Vodácké navigaci nejsou kopií starých kilometrůž. Vše je nově zadáno, popsáno, zatříděno do mapy a na osu řeky. Na vytváření a údržbě dat spolupracuje několik lokálních partnerů, vodáckých půjčoven. Řeky velmi dobře znají a denně se na nich pohybují. Díky tomu je vše aktuální.

Kromě toho může kdokoliv jednoduše přes webovou či mobilní aplikaci poslat návrh na opravu či doplnění informací, kdyby přeci jen něco chybělo nebo se objevila chyba.

WEBOVÁ VERZE – FUNKCE

- Plánování a prohlížení řeky ve webovém prohlížeči
- Výběr řeky, úseku a podrobnosti

Jez U Bílého mlýna
Sjízdny
Vyšší Brod
800 m

Šikmý jez s propustí vlevo. Propust má dole velkou vlnu. Jez (1) dle lokálního značení.

Sjíždět
Sjízdny propustí.

Přenášet
Přenášení vlevo.

↓ 3 km

Jez Herbertov
Sjízdny
3,7 km

Šikmý jez, dole skok, propust vpravo. Propust bývá zahrazená, ale je v ní dřevěná šoupačka pro vodáky. Vpravo náhon (pozor, táhne to do něj). Výška 1,5m. Voda pod jezem odtéká pravým ramenem. Jde o bývalou cvičnou peřej dlouhou cca 200m, špatně se v ní přistává. Levé rameno je suché. Jez (2) dle lokálního značení.

Sjíždět
Sjíždět propustí po šoupačce.

Přenášet
Přenášení vpravo.

- zobrazených informací
- Tisk vybraného úseku, včetně schémat jezů a popisů
 - Sdílení vybraného úseku (odkazy, emaily, sociální sítě)
 - Informace o aktuální sjízdnosti
 - Možnost integrace do vlastních webových stránek (widy)
 - Responsivní design, funguje i na mobilních prohlížečích

- se pouze mapy a informace o sjízdnosti)
- Navigace, zobrazení aktuální polohy, vzdálenosti do cíle a k jednotlivým bodům
 - Informace o aktuální sjízdnosti
 - Aplikace je bez reklam a zdarma

KONTAKT

Honza Laš
Tel.: +420 603 303 059
Email: Info@vodackanavigace.cz

MOBILNÍ VERZE – FUNKCE

- Pro Android verze 4 a výše
- Veškeré informace má vodák stále při sobě ve svém telefonu
- Nevyžaduje připojení k internetu, vše funguje offline, včetně fotek a schémat jezů (stahují

Vltava
Vyšší Brod - Boršov

ZOBRAZIT	VZDÁLENOST	ÚSEK
	Jez U Bílého mlýna Sjízdny Vyšší Brod	800m
↓ 2.7 km		
	Občerstvení Herbertov levý břeh	3.5 km
↓ 200m		
	Místo nástup na řeku pravý břeh	3.7 km
	Trauma bod V 502 pravý břeh	3.7 km
	Jez Herbertov Sjízdny	3.7 km
↓ 100m		
	Cvičná peřej Herbertov Cvičná, obtížnost WW1	3.9 km

Vltava

Úsek řeky

ZOBRAZENÝ ÚSEK	NÁSTUPNÍ MÍSTA	AKTUÁLNÍ SJÍZDNOST
AKTUÁLNÍ SJÍZDNOST ŘEKY		
Podívejte se, která část řeky je sjízdna pro kanoe a pro rafty. Kliknutím na úsek ho zobrazíte v kilometráži.		
Ždár nad Sázavou		
Délka úseku: 69.1 km		
Nesjízdny - málo vody	Nesjízdny - málo vody	aktualizováno 19.11.2015 - 06:40
Smrčná		
Délka úseku: 3.5 km		
Sjízdny	Nesjízdny - málo vody	aktualizováno 19.11.2015 - 06:40
Kemp Stvořidla		
Délka úseku: 26.9 km		
Sjízdny	Sjízdny	

Přihlašování na Námořní akademii 2016 možné ještě do konce února!

Už jste se dosyta nabažili zimních radovánek? Pojdte s námi na chvíli myslet na to, co budete dělat o letních prázdninách. Zdá se to sice ještě daleko, ale čas uteče jako voda. Že nevíte, co vás o letních prázdninách čeká?

Pojďte s námi na Námořní akademii 2016! Čeká na vás spousta nových vědomostí, lidé ze všech

koutů České republiky, neopakovatelná atmosféra a nezapomenutelné zážitky. Tohle všechno a mnohem víc vám nabízí čekatelský lesní kurz vodních skautů Námořní akademie.

Ale dost mluvení, nejlepší je si to zažít na vlastní kůži, protože kdo nezažil, nemůže soudit

A kdy že se to všechno odehraje? Nejprve se sejdem na táborové části, v termínu 19.-28. srpna 2016. S létem však Námořní akademie nekončí, čekají nás ještě dva víkendy, první 7.-9. října a druhý, zkouškový, 11.-13. listopadu.

Přihlašování na Námořní akademii končí 29. února 2016. Následně se všichni přihlášení uchazeči dozvědí informace ohledně přijímacího řízení, email očekávejte již 1. března.

Ptáte se, kde je možné se přihlásit a postupně nacházet všechny informace?

Přihláška je dostupná na internetové adrese:

<http://na.darkhelm.eu/content/p%C5%99ihl%C3%A1%C5%A1ka-online>

Veškeré potřebné informace budou dostupné na webových stránkách Námořní akademie:

<http://na.darkhelm.eu/>

Za přípravný Tým NA 2016

Meruška

FOTO ARCHIV NÁMOŘNÍ AKADEMIE

Rozhovor - Námořní akademie

„Zakládáme si na tom, že jsme náročný kurz,“ říkají instruktoři Námořní akademie v rozhovoru pro Kapitánskou poštu.

Ahoj, můžete se prosím, nejprve našim čtenářům stručně představit a říci, co má každý z vás při organizaci kurzu na starosti?

Pumpa: Všechno! :-). Starám se o administraci, sestavuji harmonogram akce, komunikuji s účastníky, přednáším.

Šéfka: Já se starám, aby měl kurz dostatek „kapříků“. Jako vzdělávací kurz máme k dispozici dotace, vše ovšem musí být náležitě zdokumentované a včas odevzdané.

Kvido: Já mám na Námořní akademii pod sebou především vodní hrátky, výcvik jízdy na pramicích, nějaká ta technika pádlování a ovládání lodi. Nermalou část věnuji také bezpečnosti, a to ne jen na vodě, ale i na suchu. A ve zbytku času zásobuji palubu proviantem a věnuji se práci v kuchyni.

A druhá otázka na úvod – můžete ve stručnosti představit svůj kurz těm, kteří ho třeba blíže neznají?

Pumpa: Námořní akademie je Čekatelský lesní kurz pro vodní skauty, a ty, co se jimi chtějí stát, ale nechtějí to přiznat :-). Zakládáme si na tom, že jsme náročný kurz, a to jak v požadavcích na dovednosti a znalosti, tak programově.

Šéfka: Jsme čekatelský lesní kurz, připravujeme tedy skauty

a skautky ve věku okolo 16 let na spolupráci při vedení schůzek, výprav a táborů. Frekventanti se naučí základy výchovy, zdravotvědy, hospodaření a dalších užitečných věcí. Zároveň ke vzdělávání přidáváme zážitkové hry, kde si každý sáhne na dno fyzických a psychických sil, a vše doplňujeme „třešničkou na dortu“ ve formě vodáckého rámce a symboliky.

Kdo další se na organizaci a realizaci kurzu podílí a čím?

Šéfka: Náš tým se skládá z důstojníků, kteří přednášejí často svůj profesní obor, a z bocmanů, kteří se starají o programovou náplň a technické zázemí celé akce.

Pumpa: Náš tým je vcelku velký. Vezír je vůdce akce a dělá to, co já dělat nechci :-). Pak zde máme Míšu, Meruňku, Lúcu, které se podílejí jak na organizaci akce, tak přednáší. Kašpar a Johanka se starají o to, abychom měli co jíst, kde bydlet a dělají všechny praktické věci k chodu akce. Dobby, Kačka, Stopař a Citron mají na starosti hry. Pak nesmím zapomenout na další lektory jako je Pavlík a Kejchy. A každý rok si ještě vybíráme 4 mladé bocmany, kteří vedou

kadety (účastníky) a zároveň dělají vše, co je zrovna potřeba.

Kolik lidí tedy stojí celkem za přípravou Námořní akademie?

Pumpa: Za přípravou tak 13 osob, za realizací je jich víc.

Šéfka: Já to odhaduji tak na 20 lidí více či méně aktivně zapojených do přípravy kurzu.

Obměňuje se nějak váš tým?

Pumpa: Ano, je to spíš ale přirozený vývoj, než radikální. Sem tam přibereme nového člověka, někteří se posunou v hierarchii výše, někteří se nám po čase vrátí. Někteří tvrdí, že bychom měli do týmu brát lidi, kteří Námořkou nikdy neprošli. To bych ale musela brát mezi pěšáky, protože když jsem si tak říkala, koho do týmu vzít, tak z vodních skautů, kteří se angažují v organizaci kurzů, jich hodně prošlo právě Námořní akademií.

Šéfka: Důstojníci a starší bocmani se zpravidla mění, jen pokud je potřeba zaplnit místo po odcházejícím, mladší bocmani oproti tomu jsou každý rok noví, nabraní z čerstvých absolventů kurzu.

Prošli jste i vy sami Námořkou?

FOTO ARCHIV NÁMOŘNÍ AKADEMIE

FOTO ARCHIV NÁMOŘNÍ AKADEMIE

Jaký je váš vlastní nejsilnější zážitek z tohoto kurzu, který můžete prozradit?

Pumpa: V současném týmu, který se podílí na plánování akce, je jen Vezír a Lůca, kteří Námořkou neprošli jako kadeti. Asi bychom jim to měli nějak vynahradit! :-D Ano, prošla jsem Námořkou jako kadet v roce 2003 a od té doby jsem tu stále. Nikdo by to do mě ale asi tenkrát neřekl – vždyť jsem se na cestě na „přijímač“ jako jediná ztratila, tedy nejen sama – i s Liškou a Vrtulí, které na mě čekaly... Takže zůstanu u tohoto zážitku, těch silných bylo strašně moc a tenkrát jsem je sepsala, jmenovalo se to „Na palubě Walrusu“.

Šéfka: Měla jsem možnost projít kurzem v roce 2006. Nejsilnějším zážitkem asi bylo přenocování na autobusové zastávce nebo noční hra, při které jsme byli zlití doslova od hlavy až k patě. Na obě zkušenosti doteď se smíchem vzpomínáme.

Kvído: Námořní akademií jsem prošel jako kadet v roce 2006. Rozhodně si myslím, že je pro akademii přínos, aby měla v týmu své absolventy, kteří vědí o čem Námořka je. A nejsilnější zážitek... rozhodně celá letní část, nedokáží vyzobat jednotlivé zážitky, prostě na Námořce je tolik programu a tolik zážitků, že je skoro nemožné vybrat ten „top“.

A jaký je naopak váš nejsilnější zážitek z doby, kdy se na organizaci kurzu podílíte?

Pumpa: První se mi vybavily zásnuby Šéfky a Zipa. Znáám tyhle okamžiky jen z televize a tohle bylo mnohem lepší! Ocenili to tenkrát i naši kadeti, bylo by fajn to zopáknout, ale když se podívám do našich řad, tak pokud si Vezír nenajde další ženu a zároveň si ji nepřivleče na Námořku, tak nás to asi jen tak nečeká...

Šéfka: Pro mě je to asi slavnostní oheň na každém ročníku – ta atmosféra kruhu přátel dokáže

FOTO ARCHIV NÁMOŘNÍ AKADEMIE

FOTO ARCHIV NÁMOŘNÍ AKADEMIE

zapůsobit i na ty největší rebely a srandisty.

Kvído: Nejsilnější zážitky ze strany organizátora bývají ohně na letní části a závěrečný nástup kurzu. Největší sílu tomu dodává kapitán naší „školní lodi“ Vezír. Opravdu je z jeho vět slyšet upřímnost a především moudrost, které má za svůj skautský život hodně.

Jak se Námořka změnila od dob vaší účasti jako frekventantů?

Pumpa: Hodně. Největší rozdíl je v tom, co kadety učíme, a myslím

si, že požadavky dost přitvrdily. Když si vzpomenu, jak vypadaly úkoly z Metodiky dřív a teď, jsme přísnější. Taky musíme při plánování programu brát pořád víc a víc detailů v patrnost. Kadeti jsou čím dál vychytralejší, takže se musíme snažit být vždycky o krok před nimi.

Šéfka: Za sebe musím říct, že dříve byl kurz drsnější. Bylo to náročnější po psychické i fyzické stránce. Zkrátka s námi se nikdo nemazal. Jednak jsme jako organizátoři vyměkli a děláme si věci

jednodušší, na druhé straně ale musíme bojovat se stále rozmazlenější a pohodlnější generací, nehledě na zpřísňující se zákony a vyhlášky. Zároveň je ale potřeba říct, že po vzdělávací stránce je kurz nyní komplexnější a daleko lépe připravený.

Kvído: Každý po absolvování tvrdí, že jeho ročník byl drsnější, než ten následující. V tomto tvrzení mam rozepři sám v sobě – ono totiž každý rok hodně záleží na složení frekventantů a na tom, jak ke kurzu přistupují. Pokud přistoupí na pravidla a chtějí si hrát, je pro ně kurz zážitkem a my ze strany organizátorů jim opravdu silně a možná i drsně zážitky dopřát chceme.

Čím je Námořní akademie jedinečná?

Pumpa: Atmosférou a přístupem k účastníkům. Nemůžu být konkrétnější, kdo zažil – ví, kdo nezažil – pozná.

Šéfka: Věříme, že naše unikátnost tkví právě ve vodáckém symbolickém rámci, se kterým si hráme po celý kurz. Frekventanti se tak dostanou do trochu jiného společenského uspořádání než je běžné v oddílech – posádky školní brigdy – a více se tím přiblíží dospělému životu.

Pokud si právě čte náš rozhovor nějaký kapitán a říká si, proč by měl své svěřence poslat zrovna na Námořku, co byste mu odpověděli, čím byste ho přesvědčili? Nebo byste nepřesvědčovali?

Pumpa: Nejdřív musí zvážit, jestli mu ten kurz sedne svou povahou. Pokud ano, ať pak neváhá. Vracíme kadety chytřejší, motivovanější, silnější a odolnější.

Šéfka: Pokud kapitán chce nakopnout své svěřence do další skautské činnosti a nechat je sáhnout si na dno, pak je Námořní akademie tou pravou volbou. Nicméně doufáme, že naší největší reklamou jsou právě nadšení absolventi minulých ročníků.

FOTO ARCHIV NÁMOŘNÍ AKADEMIE

Někdy se objevují výtky, že Námořní akademie je sice vodácký kurz, ale vodácká je pouze svým názvem a symbolickým rámcem. Je to pravda?

Pumpa: Vždycky je strašně lehké něco kritizovat a nejit do hloubky problému. Vodácký výcvik je u nás každoročně velkým tématem. Musíte si uvědomit, že nám na kurz přijedou jak skvělí vodáci, tak lidi, kteří sotva umí držet pádlo. Stále se držíme pravidla, že každý den je minimálně jedna aktivita na vodě. A na prvním víkendu vyrazíme i na tekoucí vodu – není to ale

čistě vodácký víkend, protože do něho musíme nacpat ještě spoustu dalších aktivit, zejména zkoušky. S kompetenčním modelem čekatelek nám přibylo více práce, ale času máme stále stejně.

Kvído: Námořní akademie je sice vodácký kurz, ale jeho náplní je připravit frekventanty k čekatelské zkoušce, nikoli ke zkoušce z umu na vodě, od toho máme jiné vzdělávání. Takže bych jen doporučil, aby si předem lidé ujasnili, zda je to kurz vodáckého výcviku nebo kurz pořádaný vodními skauty. Ale jak už řekla Pumpa, vodě se věnujeme a každý den se snažíme být chvíli na vodě. Osobně mám za cíl, aby se frekventanti naučili řádně ovládat pramici – vždyť právě oni jsou často kormidelníky posádek, případně budoucí kapitáni, a umět si srovnat svoji posádku na pramici je základní dovednost dobrého kormidelníka!

Šéfka: A symbolický rámec je podle mě velmi důležitý a slovo „pouze“ ve spojení s ním není na místě.

Je pravda, že jste elitářský kurz, který si navíc vybírá účastníky pouze podle osobních sympatií?

Pumpa: Elitářský kurz? To máš odněkud z facebooku? Je pravda, že si vybíráme účastníky, protože

FOTO ARCHIV NÁMOŘNÍ AKADEMIE

my přihlašování neuzavíráme s naplněním kapacity, ale přesně daným datem. Pak zadáme úkol a na základě jeho plnění vybíráme účastníky. Při výběru oslovujeme i kapitány oddílů, aby se k účastníkům vyjádřili. Je dost podstatné, proč se lidi na kurz hlásí a my dáváme přednost těm, co se chtějí něco naučit a co se snaží, a ne těm, kteří úkol odfláknou, nebo je jejich hlavním motivem užít si super zábavu.

Šéfka: Taky s tím tvrzením ne-souhlasím! Samozřejmě, že při větším počtu uchazečů musíme přistoupit na nějakou metodu výběru. Vycházíme z odpovědi na dotazník, podle kterého se snažíme si udělat co nejobjektivnější obrázek o člověku. Může se samozřejmě stát, že si takto o někom uděláme chybný obrázek, nicméně není možné se s každým setkat osobně, proto spoléháme na dostatečný počet hlasujících čtenářů dotazníků.

Kvído: Já bych taky netvrdil, že si vybíráme podle sympatií, ale na druhou stranu výběrový kurz budeme. O účasti na Námořce rozhoduje především vypracovaný domácí úkol. Pokud někdo úkol opravdu odflákne, tak co bychom od takového člověka měli čekat při přípravě na čekatelskou zkoušku, případně jak by asi v budoucnu vedl svou posádku? Pokud se naopak úkolu někdo věnuje, zpracuje jej dobře, tak je mu palubu Walrusu otevřena.

Pracují na sobě i vaši instruktoři a lektoři, vzdělávají se dál?

FOTO ARCHIV NÁMOŘNÍ AKADEMIE

FOTO ARCHIV NÁMOŘNÍ AKADEMIE

Šéfka: Ano, je to i naším cílem, abychom nezůstali jen „zamrznutí“ u Námořní akademie. Bocmani si dodělávají zdravotnické kurzy a vůdcovské zkoušky, lektoři si zase dodělávají instruktorské kurzy. Zároveň se účastníme i jiných akcí a setkání vzdělavatelů, abychom čerpali inspiraci.

Pumpa: Naši instruktoři a lektoři jezdí na jiné kurzy, ať už jako účastníci či pomocníci. A nemusí to být vždy jen skautské vzdělání, někdy je užitečné zkusit si i kurzy mimo Junáka, ať už se vztahují k vodáckému výcviku, či jiným oblastem.

Kolik frekventantů kurz, resp. čekatelskou zkoušku úspěšně dokončí?

Pumpa: Vzhledem k tomu, že rok 2015 není ještě uzavřený, tak uvedu čísla z roku 2014 – tehdy na kurz jelo 24 osob a čekatelky dokončilo 20.

Šéfka: Zhruba 50-60 % frekventantů dokončí zkoušku na posledním víkend, se započítáním opravných zkoušek se pak dostáváme cca na 80-90 %.

Co pociťujete vy osobně jako největší problém při pořádání kurzu?

Pumpa: Málo času. Námořka je nekonečný příběh. My nikdy nepřestáváme na Námořce pracovat – už když končí jeden ročník, pouštíme se do příprav dalšího.

Šéfka: Někdy se potýkáme s nedostatkem frekventantů, a to i přesto, že uchazečů je dost. Při odevzdávání úkolů a posílání přihlášek postupně lidé odpadávají a my už nejsme schopni je doplnit. Dalším problémem, kterému se snažíme vyhýbat, pak může být i nedostatek inovace v programu kurzu a vyčerpání organizátorů.

A čím vás osobně naopak kurz „nabíjí“?

Pumpa: Ti skvělí lidé, se kterými Námořku dělám. Bohužel jsem dospěla do fáze, kdy na kurzu patřím k nejstarším, takže si je skoro všechny pamatuju jako kadety. Od té doby ušli strašně velký kus cesty a zažila jsem s nimi spoustu krásných věcí. Třeba Kvído, pamatuju si, jak jsem ho učila hospodaření a vyplnění cestáku. Teď má pod palcem finance města. Já sama nemůžu být bez letní části Námořní akademie – je tam totiž skvěle, i když je tam zima!

FOTO ARCHIV NÁMOŘNÍ AKADEMIE

Šéfka: Táborová část je plná zážitků. Když pak vidím odjíždět kadety unavené, ale plné nových zážitků a hrdé na to, co zažili, stojí to za tu námahu i čas. Je pro mě ohromně motivující potkat každý rok novou partu pubertáků a poznat jejich pohled na svět. Také se dají pozorovat různé zvyklosti a rozdíly skautování v různých koutech republiky.

Jakou mají pořadatelé kurzu podporu ze strany ústředí a HKVS?

Pumpa: Začnu asi Hlavním kapitánem – tam jako největší plus vidím, že jsem přímo jeho členkou, čímž se mnoho věcí zjednodušuje. :-). Ústředí by nás nejvíc podpořilo, kdyby ze SkautISu udělali takový systém, který by mě nenaštal při každé snaze do něj něco zadat. Můj počítač, moje spolubydliči a moje nervy by to ocenily!

Šéfka: Náš kurz běží pod hlavičkou KVS, tedy Kapitanátu vodních skautů, ústředí se snaží vycházet nám vstříc a pomáhat s žádáním i vyúčtováním dotací a také se vzděláváním instruktorů. Zároveň nás na kurzu navštěvují a my tak máme možnost jim ukázat Námořní akademii za běhu. Zpětná vazba od takových návštěvníků je pak pro nás velmi důležitá.

A co by se naopak mohlo z jejich strany zlepšit?

Pumpa: Ze strany některých členů HKVS by se mohl zlepšit čas, tón a způsob podávání výtek. A ze strany ústředí znovu zmíním ten SkautIS.

Co pro vás osobně Námořka znamená – vyjádřete jedním slovem.

Pumpa: Součást života. Jedno slovo jsi Pavlíku teda moc

nedomyslel, to nejde!

Šéfka: Výzva.

Kvído: Radost!

Jaké jsou letos termíny pro přihlašování a jak jste na tom aktuálně s obsazeností?

Pumpa: Přihlašování běží do 29. 2. 2016 a pár míst ještě máme. Takže případní zájemci se určitě mohou přihlásit.

Chcete na závěr vzkázat něco našim čtenářům?

Šéfka: Nikdo Vám nedokáže přiblížit Námořní akademii tak, jako vlastní zkušenost.

Pumpa: Mějte nás rádi :-)

Díky vám všem třem za váš čas a rozhovor!

*S Pumpou, Šéfkou a Kvídem
rozmlouval Pavlík*

ZUZANA POZLOVSKÁ – PUMPA

Žije v Praze, dříve v Neratovicích, výchovná zpravodajka HKVS a zástupce vůdce ČLK VS Námořní akademie. Pracuje jako „travel designer“ – organizuje luxusní dovolené na míru.

FOTO ARCHIV NÁMOŘNÍ AKADEMIE

MATYÁŠ KABEŠ – KVÍDO

Kapitán přístavu Ralsko Mimoň, mimo skaut spravuje daně a poplatky města.

FOTO ARCHIV NÁMOŘNÍ AKADEMIE

DANA NĚMCOVÁ – ŠÉFKA

Žije v Plzni, ve skautu je činná jako členka přípravného týmu Námořní akademie, zaměstnáním je pojistnou matematickou.

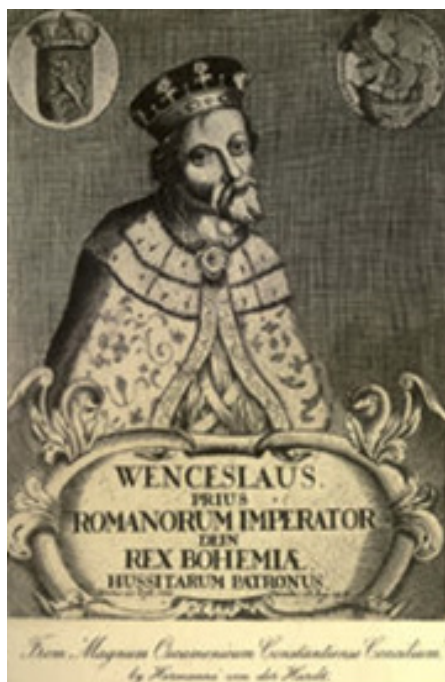

FOTO ARCHIV NÁMOŘNÍ AKADEMIE

Mokr  dějiny zem  Koruny  esk 

XX: Navalis

O  esk m králi Václavu IV. se traduje mnoh  (měl na to dost času, byl druh m nejd le vládnoucím  esk m panovníkem po Františku Josefovi):

Byl to spravedliv  král, kter  jako Har n ar Rašid chodil v přestrojení mezi lidi, a když narazil na hospodského, řezníka nebo pekaře bez registrační pokladny, nechal jej vymíchat ve Vltavě za šizen  lidu a státní kasy?

Byl to král moula, kter  byl občas internován vlastní šlechtou a osvobozen lázeňskou mas rkou?

Byl to král vlastenec, kter  přiznal univerzitním  ech m tři hlasy oproti jedinému pro imigranty?

Byl to král űouma, kter  přenechal c sařov n i vlastnímu bratrovi?

Byl to král opilec, kter  dopustil, aby jeho manželku roztrhali lovec t  psi?

Byl to král demokrat, kter  u svých r dc  upřednostňoval schopnosti před urozeností?

Byl to král vztekoun, kter  dal utopit zpovědníka své ženy, a když

se dozvěděl o husitských demonstracích, trefil ho šlak?

Leccos se v Česku o tomto králi traduje, svět vřak o n m v  jen to s tím zpovědníkem.

To bylo v době, kdy Václava řtval pra sk  arcibiskup Jan z Jenřtejna. To byl mocn  a chytr  p n a král, a když na jeho argumenty ve sporech neměl, rozhodl se založit v Kladrubech dalř biskupství, jen co stařick  opat odejde na věčnost. Samozřejmě po ital, že nov  biskup mu bude zavázán, takov  trochu korupce.

Jenže pan opat zemřel v době, kdy si král užíval na lovu jsa bez mobilu a aktuálních zpráv. Arcibiskup si posp řil se jmenováním nového opata a král zuřil.

„Kdo za to může?!?“ řval na lesy u Žebráku.

Mohl za to arcibiskup, ale ten byl chráněn diplomatickou imunitou a vlastn  ochrankou. Odsk kal to tedy chudák n jak  Joh nek z Pomuku, vystudování teolog, pr vnick a nyní Jenřtejnuv vysok  úředník – generální vik ř.

Václav jej dal mučit, pr y si i sám n kter  úkony vychutnal, ale z Joh nka nedostal nic, nebylo co. Když v noci na 21. března 1393 nespportovní tělo pilného úředníka útrapám podlehl, nechal je král zahodit jako odpad, kam jinam, než do Vltavy.

Asi za měsíc si pr y někde po proudu rybářů vřimli pěti hvězd svítících nad hladinou a tak objevili utopence, v němž poznali chudáka Joh nka. Protože jeřt  husitsky nevyv d li, odevzdali tělo k řádnému pohřben .

Jan z Jenřtejna to vřechno řel žalovat papeži, ale ten měl svoje starosti s existencí dvou papeř  n r z  ili schizmatem, takže v c byla jen zapsána a odložena jako Causa Johannes de Pomuk.

řla léta, nad Prahou a středn  Evropou se přehnal cyklon

husitských válek a vzniku protestanství. Proti cyklon  byla nasazena anticyklona, vlastn  El Niňo – vznikl Jezuitsk  řád. Jak byl bojovn , tak byl vzd lan .

„Hle!“ řekli si v polovině šestnáctého století pra st  p edstaven  řádu. „Války – nev lky, král – nekr l, papeř – nepapeř,  eři tu uctívají toho kacíře Husa jako světce. Proti tomu jest nutno čehož u init .“

A učinili: Vzpomněli si na chudáka Joh nka, jeho zbytečnou smrt a p t hvězd nad Vltavou. Pravda, jméno de Pomuk se jim zm nilo na Nepomuk, ale st l zde Jan proti Janovi. A pomocí sdělovacích prostředků, což byla p edevřim

kázání, rozšířili názor, že Nepomuk zahynul, protože nechtěl vzteklému Václavu IV. sdělit, co na sebe prozradila královna Žofie při zpovědi. Že tedy chránil zpovědní tajemství a církev vůbec.

O několik desítek let později se uctívání Jana Nepomuckého odělo do skvostu baroka (i to El Niño se uplatnilo v podobě Pražského Jezulátka) a lid měl na co koukat a čemu se obdivovat. Nepomuk byl zobrazován s oněmi pěti hvězdami kolem hlavy a s atributem církve v ruce. Po bitvě na Bílé hoře se stal symbolem české protireformace a za další stovku let roku 1729 prohlášen českým svatým. Když byl předtím otevřen jeho hrob, našlo se v lebce něco, co vypadalo jako zachovaný jazyk (důkaz světcovy mlčenlivosti).

V místě jeho svržení z Karlova mostu do Vltavy byla postavena socha a podobné sochy se pak stavěly na březích řek i potoků po celých Čechách, Evropě a později všude, kde měli jezuité své misie, tedy i v Americe a Asii, protože Jan se stal patronem plavců, vorařů, námořníků a vůbec lidí od vody. Asi nejnovější socha stojí na břehu Otavy v Čepicích (mezi Sušicí a Hydčicemi). Je ze skla, dostalo se jí požehnání arcibiskupa Duky a slavnostně byla odhalena roku 2012 v předvečer svátku Jana Nepomuckého.

Ten připadá na 16. května, kterýžto den se v Praze konávaly svatojánské pouti, na něž přijížděly zástupy věřících z českého venkova (už bylo zaseto a letní polní práce ještě nezačaly, tak proč ne navštívit matičku Prahu). U sochy na Karlově mostě vyzdobené květy a březovými větvíčkami se konaly pobožnosti, na Střeleckém ostrově ohňostroje a jiné podívané.

V jedné z předchozích kapitol Mokrych dějin jsem se zmínil, jak byli čeští cestovatelé oslněni nádhrou italských měst a jak se jim líbily třeba slavnostní regaty gondol v Benátkách.

Nekatolík Kryštof Harant z Polžic a Bezdružic přišel při staroměstské exekuci r. 1621 o hlavu, ale pražští jezuité bezhlaví nebyli. Využili Harantova nadšeného popisu benátské slavnosti lodní hudba (musica navalis) v r. 1598, vyhecovali své studenty a ti již roku 1627 uspořádali na Vltavě hudební vystoupení na lodích u příležitosti přenesení ostatků sv. Norberta z protestantského Magdeburku

do již katolické Prahy (Jan Nepomucký ještě svatým nebyl).

Později se podobné slavnosti konaly při norbertinských a mariánských poutích a postupně právě při poutích svatojánských. Když veřejné mínění požadovalo svatořečení Jana Nepomuckého, uspořádali pražští křižovníci (Cyriaci)

15. května 1715 musicu navalis a později ji pořádali již pravidelně.

„Slavnost začínala vždy v předvečer později ustanoveného svátku sv. Jana Nepomuckého, tj. 15. května, asi o šestnácté hodině figurálními litaniami a požehnáním v cyriáckém klášterním kostele sv. Kříže většího, vzdáleném přibližně dva kilometry od Karlova mostu. Pak zpěváci a hudebníci nasedli před klášterem do

FESTUM SANCTI IOHANNIS NEPOMUCENSIS

NAVALIS

Svatoj nsk  slavnosti NAVALIS
Největší barokn  slavnosti na vodě
u Karlova mostu v Praze s t isetletou tradicí!
16. května 2016

připravených lod  a plavili se za doprovodu slavnostních intr d ke Karlovu mostu. Zde lod  zakotvily a bez dalšíh  liturgických ob rad  tu byla provedena svatoj nsk  lodní hudba.“

Od  ry Marie Terezie a Josefa II. dostávaly slavnosti Navalis stále sv tst i podobu. Po adali je ostrostřelci, hasiči, vojensk  posádka, civiln  správa Prahy i m eřřansk  skupiny. Jejich c rkevn  zaměření je po roce 1948 předurčilo k zapomenut i.

Přesto se prařsk  Navalis konají i v současnosti.

Prařsk  lodní, p evozn  a gondoli rsk  společnosti jejich atraktivitu obnovily. Od roku 2009

se opakovan  kon  v předvečer (nebo o bl zk m víkendu) svátku Jana Nepomuckého v katedrále sv. V ta slavnostn  mše a po n i projde procesů po Karlově most  na K iřovnick  n m st i. Pak se Prařan  a turisté mohou pokochat rejem gondol, regatou dra ich lod , samozřejmě barokn  hudbou, ohn strojem a, jak jinak, sv zt na

osvětlených lodích paroplavebn ch společnosti.

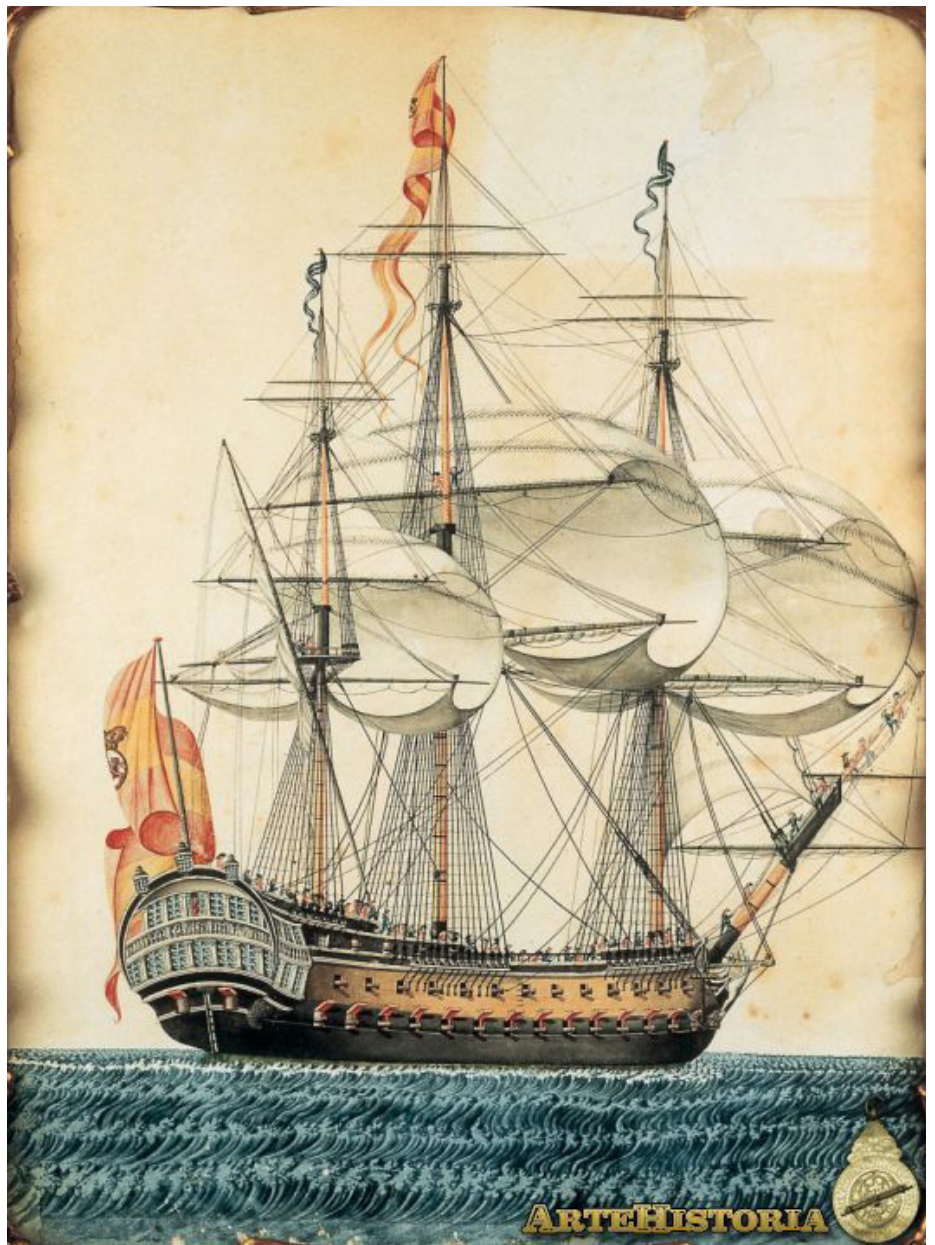
Po adatel  zvou k  casti i vodní skauty jako v předchozích letech. Přidají se opět? Zviditeln  se? Přibude k symbolům partnerů Navalis 2016 i naše logo?

DOUŠKA:

Jméno Jana Nepomuckého se dostalo i do historie velkých námořních střetnutí. Španělsko zůstávalo i po zkáze sv  tzv. Velk  Armady r. 1588 u britských b reh  námořní velmocí, kterou Angličan  a Holanďan  na moří pošťuchovali a kde se dalo, olupovali. Anglie se neoddiskutovatelnou jedničkou na moří stala a  zničen m společného francouzsko-španělského loďstva v bitvě u Trafalgaru, kterou jsme si nedávno na Navigamu připomínali.

Stačilo vřak m lo a místo hrdin ho admirála Nelsona bychom si pamatovali hrdinného kapitána jménem Don Cosme Damian de Churruca, velitele špan lsk  lodi San Juan Nepomuceno.

Katoličtí Špan l  sv  lodi pojmenovávali po sv tc ch a této lodi se 74 d l a posádkou 531 mužů dali už roku 1765 jméno po patronu plavců. San Juan Nepomuceno bojovala v Karibiku proti Angličanům, pak s nimi proti revolu n  Francii v r. 1793, u mysu sv. Vincenta r. 1797 stála na straně Francouzů, ale stejn  jako dalřich 12 ze 35 španělských lod  do bitvy nezasáhla.

Ve zm nen  bitvě u Trafalgaru r. 1805 byla vlajkovou lod  Špan l . V době, kdy už v třina francouzských a  ast španělských lod  vzdala boj a ona sama byla zna n  pořkozena dělostřelbou, nařidil Churruca signál „p řibit  vlajka“, tedy nikdy nesejmout vlajku na znak kapitulace.

Když byl sám podobn  jako Nelson smrteln  ran  (d lov  koule mu utrhla nohu), nařidil svému zástupci Franciscovi de Moyna, že nesmí ukončit boj, dokud on, Churruca, nezemře.

Tak se také stalo, Špan l  bojovali jako lvi, padl i Moyna, velení přecházelo na dalř  a dalř  důstojníky. Když Angli an  kone n  vrak řesti loděmi rozstřileli a hořící obsadili, bylo na lodi jen asi 100 živých.

Po oprav  se ze španělského San Juana Nepomuceno stala anglick  HMS San Juan kotvící v Gibraltaru a slou ic  jako molo, v eņsk , ubytovací a dokonce i guvernerřsk  vlajkov  loď.

Až do svého vyřazen  roku 1818 měla loď na dveřich b val  kajuty Cosmy de Churruco mosaznou tabulku s jeho jménem a do této kajuty nesm l někdo vstoupit s pokrývkou hlavy. Angli an  jsou gentlemani.

Vezír

Př st :  esk  Titanic

Expedice Morava 14.-23.8.2015

pokračování z minulého čísla

ÚTERÝ – DEN PÁTÝ

Tentokrát jsme vstali až v osm čtyřicet. Rozloučili jsme se s Kvasicemi a pohostinnými kvasickými vodáky za velmi vydatného deště. Naše nálada pomalu klesla pod bod mrazu. Každý si přál (nebo minimálně já) být doma nebo alespoň někde v suchu a teple.

Robertek nás hbitě za půl hodiny dovezl k jezu. Vzhledem k vzdálenosti přenášení a množství srážek jsme usoudili, že počkáme, a nacpali jsme se do altánku v Klubu vodních sportů nad hrází. Tam jsme i poobědvali chleba se šunkou a banány, které jsou bohatým zdrojem draslíku, a čekali, jestli přestane pršet. Nepřestalo.

Ze strachu, že se rozprší ještě více než předtím, jsme se rozhodli začít už za drobného mrholení. Přenášení nebylo nijak příšerné, jen opět klouzala tráva i kameny na svahu a dráhu nám křížila silnice. Pak se nebe konečně zavřelo. Ale abychom nebyli zas až tak moc suší, vytáhla si Pírko karimatku a vzápětí ji hodila do vody („kupodivu“) a pak zpátky na loď.

Po nedlouhé plavbě jsme přistáli v Otrokovicích. Tam se šestičlenná výprava vydala na nákup jídla. Já, Grey a Efendi jsme zatím nasadili na loď stříšky, kdyby začalo pršet (což také pak začalo).

Později, když jsme dorazili do Napajedel, vyskočili jen háčci (když prší, žádný rozumný člověk

FOTO ARCHIV ALBATROS VŘESINA

na déšť neleze, pokud nemusí), ale lodivod rozhodl, že tohle není dost hezké místo a že budeme pokračovat. Chtěli jsme najít nějakou další budovu, kde bychom se mohli vyspat v suchu.

O hodinu plavby dál jsme našli místo k přespaní vhodné. Byl to KČT Klub kanoistiky a vodních sportů Napajedla, přesněji stříška na způsob podloubí, pod kterou jsme si ustlali. Ohřáli jsme si guláš a uvařili horký čaj (někteří ho labužnický pili s mlékem a cukrem). V suchu (jen v suchu, teplem se tam nic nazývat nedalo) jsme ulehli a po půlhodině diskuze za uklidňujícího bubnování deště usnuli.

STŘEDA – DEN ŠESTÝ

Efendiho „Hej hola, je čas vstávat!“ dnes na nikoho nefungovalo, takže nás nechal spát ještě deset minut (poprvé nás budil v osm). Když jsme už trochu byli při vědomí, na spacácích a karimatkách jsme připravili vánočky s nutellou. Efendi a Grey v rychlosti posnídali a běželi koupit olej do Robertka.

Jakmile Efendi dolil olej, naložili jsme bagáž i sebe do lodí a za drobného mžení vypluli.

Všechny pomalu začala opouštět dobrá nálada. Přece jenom jet v mokru dva dny v kuse už nás moc nebavilo. Po nějaké době jsme dorazili do prvního zdymadla Spytihněv. Zdárně jsme ho překonali a konečně byli na Bažově kanále!

Kousek za plavební komorou jsme přistáli. Holky zůstaly hlídat a my ostatní jsme se vydali na lov hospody. Hospodám se ale očividně do deště taky moc nechtělo, takže jsme si jen za menší obnos popovídali s Johnym (Johny servis) a vydali se na cestu. Plavbu nám trochu zpestřily kachny, Krahuji se bavili a Švestka si dal dvacet.

O půl jedné jsme zakotvili před hospodou U Rybičky v Babicích*. Milá paní hospodská otevřela jen kvůli nám, čehož jsme využili a dali si kafe (důstojníci) nebo horkou čokoládu (ostatní).

Poobědvali jsme chleba s masem z konzervy a nakrmili zdejší hejno kachen. Po obědě jsme vyrazili směr Uherské Hradiště. Opět se rozpršelo, ale plavební komorou v Babicích jsme projeli bez větší újmy.

Abychom mohli proplout tento den již třetí komorou

FOTO ARCHIV ALBATROS VŘESINA

– Huštěnovice, museli jsme vzburdit Švestku, který snil pravděpodobně o švestkovém sadu nebo něčem podobném. Vše jsme zvládli a za mírného mrholení přistáli v Uherském Hradišti v přístavu Staré Město. Po krátké poradě v hospodě se rozhodlo, že Švestka a my mladší osmnácti let se půjdeme umýt do hradištského aquaparku a Efendi a Greyem pohlídají lodě a využijí sprchy zde v hospodě.

Za deště jsme dorazili do aquaparku. Byl úžasný. Vyzkoušeli jsme oba tobogány, prozkoumali venkovní bazén, vyfotili fotku pod vodou a zaskákali si ze skokánek. Strávili bychom tam klidně celý den. Cítit se čistý bylo tak krásné! Efendi s Greyem zatím propluli plavební komorou a přistáli ve Veslařském klubu Morávia (z Baťova kanálu přepluli na Moravu).

Efendi nám zařídil přespání v místní loděnici veslařů. Opravdu jsme měli štěstí, nikomu se nechtělo spát v mokré lodi. Přenesli jsme si tedy věci do skladu veslic a rozložili si tam i mokré oblečení. Holky se pak vydaly na nákup, důstojníci pomáhali vlastníkům klubu uklízet dřevo a my zbylí jsme vařili rajskou polévku a čaj.

Souběžně s holkama přišla i dobrá zpráva. Co dobrá, výborná! Díky pomoci se dřevem jsme mohli spát v teple v posilovně! Okamžitě jsme se najedli a přestěhovali. Samozřejmě jsme museli vyzkoušet všechno nářadí. Švestka tedy učil Žízalu boxovat, všichni jsme si zaveslovali na trenažéru, Pírko visela hlavou dolů z tyče a Viki dělala shyby. Když nás to omrzelo, zalehli jsme do předem nachystaných spacáků. Vlastně jsme se spíš přikryli, protože bylo neskutečné horko. Na dobrou noc jsme si ještě poslechli Pohádky z mechu a kapradí a spokojeně usnuli.

ČTVRTEK – DEN SEDMÝ

Ve čtvrtek se nám Efendi rozhodl hned ráno vypálit zrak tím, že rozsvítil všechna světla v posilovně

a do toho nám začal cpát do hlavy, že Robertek dnes musí ujet dvacet kilometrů a my pak ještě dalších osm a ještě nás čeká přenášení a bla bla bla bla. Když jsme ani po tomto mučení nejevili známky života, Grey si nás zblízka vyfotil (bleskem) a to nás už probudilo dokonale.

Sbalili jsme se, snědli rohlíky se salámem a okurkou a dali poslední sbohem Veslařskému klubu Morávia. Někteří si vybalili brusle a jeli po vlastní ose. My, zbytek, jsme se nalodili na loď, teď už bez stříšek, a taky vyjeli. Slunce konečně zase svítilo, ale teplota byla spíš podzimní.

Plavební komorou Kunovský les jsme projeli bez problému. Ještě před dalším zdymadlem jsme nabrali v Kostelanech bruslaře a pak jsme propluli komorou v Nedakonicích.

O půl jedné jsme na chvíli zastavili v Uherském Ostrohu. Za Ostrohem nás čekala další komora, která pro ten den rozhodně nebyla poslední.

Po půlhodině plavby jsme dorazili do Country Mississippi Ranče. Tam jsme si jen popovídali s Johnym a Grey se nechal pokopat oslem. Brzy jsme opět vyrazili, abychom se mohli naobědvat

(čokoládových croissantů) na lodi. Slunce pražilo a teplota stoupala.

Ve dvě hodiny jsme propluli plavební komorou a zakotvili v přístavu ve Veselí nad Moravou.

Všechno bylo hrozně drahé (za vodu, kterou jsme si napustili, jsme platili padesát korun), ale taková malá náplast byla Švestkově-Efendiho oblíbená houpačka (takové hnízdo zavěšené ve vzduchu), takže alespoň něco. Za hodinu jsme zase vyrazili.

Po asi pěti kilometrech jsme dorazili ke křižovatce Moravy a Baťova kanálu. Propluli jsme plavebními komorami Vnorovy 1 a Vnorovy 2**. Pokračovali jsme po Baťově kanálu a pak slepým ramenem k jezu, který jsme dnes museli přenést. Přenášeli jsme asi hodinu a půl a nebylo to úplně jednoduché, protože svahy byly po dešti blátivé, klouzaly a navíc na sebe dneska byli všichni nabroušení (asi se opožděně projevila deprese z deště), takže jsme byli rádi, když jsme mohli zase vyplout, tentokrát na pádla. Pluli jsme asi hodinu (voda díky dešťům stoupala, takže byl občas i proud a řeka tekla) a hledali jsme místo s vysokými pískovými stěnami a nahoře s borovicovým lesem, kde Efi před sedmi lety tábořil. Bezúspěšně,

FOTO ARCHIV ALBATROS VŘESINA

a tak jsme o půl sedmé zakotvili na jedné pláži.

Povečeřeli jsme kuře na smetaně (!) s těstovinami a připravili se na spaní.

Když jsme se však chtěli uložit ke spánku, čekalo nás nepříjemné překvapení. Voda za večer klesla nejméně o patnáct centimetrů, takže naše lodě byly úplně na suchu. My jsme si Luňáka trochu šoupli na vodu, asi do poloviny, ale Krahuji se na to úplně vykašlali a šli spát.

PÁTEK – DEN OSMÝ

Ráno bylo jako každé jiné. Posnídali jsme vafle s marmeládami a nutellou, pokusili jsme se sbalit za dvacet minut (takhle se na svých výpravách musel balit Švestka, když byl mužstvo, ale my tak vycvičení ještě nejsme) a vyjeli poměrně brzy – už o půl desáté.

Hned za dalším meandrem Moravy jsme uviděli to místo. Obrovská nádherná pláž naproti snad dvacetimetrovým pískovým stěnám.

Už jsme nejeli tak rychle jako včera, voda totiž přes noc ještě klesla (dohromady nejméně o třicet centimetrů). Při dostatečné hloubce jsme nasadili Robertka a dojeli do kotviště Rohatec. Tam jsme popíjeli kofolu hodinu a půl a taky nechali vyschnout stříšky.

O půl jedné jsme vyjeli a položili si mezi lodě paluby. Na nich jsme připravili oběd (všechny možné zbytky, které jsme namazali na chleba) a taky ho zkonsumovali. Bylo příjemně teplo a slunce svítilo celou cestu do Hodonína. Tam jsme zase zakotvili a šli do města na nákup a na zmrzlinu, kterou nám koupil Švestka (umluvili jsme ho, že nám to přece slíbil). V půl čtvrté byl čas zase vyrazit. Museli jsme dnes přenést lodě z Moravy na Baťův kanál.

Malou říčkou jsme pluli proti proudu, dokud to šlo, abychom nemuseli přenášet tak daleko, a pak vytáhli lodě a všechno přenesli. Trvalo to jen asi hodinu a čtvrt. V šest už jsme zase byli na Baťově kanále a vesele si pluli na Robertka. Na lodi jsme strávili jen půl hodiny, protože jsme dorazili do Sudoměřic k Výklopniku.

Protože jsme kvůli strmým břehům nemohli vytáhnout lodě, nechali jsme je svázané, nasadili stříšky a ustlali si pod širákem (což, vzhledem k zimě a blátivé zemi nebyl až zas tak dobrý nápad, jak jsem si ze začátku myslela).

SOBOTA – DEN DEVÁTÝ

Ráno měl Efendi připravenou další geniální hlášku na buzení. Kromě „Hej hola, je čas vstávat!“ používá taky (a to možná ještě

častěji) „Hopky, hopky, hopky, ven z rodinné hrobky!“.

Neochotně jsme se vyplazili z teplých spacáků a připravili se na poslední den plavby. Po jablečném a tvarohovém závinu, který jsme měli k snídani, dostali všichni nějak moc velký příval energie a chtěli si vylézt na rozhlednu (Baťův výklopník).

Vyjeli jsme až o půl jedenácté. Slunce svítilo, ale zase byla dost zima. V plavební komoře Petrov jsme si alespoň užili trochu legrace s Pírkem a její sítkou na ryby.*** Za Petrovem bylo koryto Baťova kanálu dost úzké. V době oběda jsme pro jeho přípravu opět využili paluby mezi loděmi, což se ukázalo jako velká chyba. Velkou rychlostí (možná i dvojnásobnou, než je maximální povolená rychlost, 8km/h) kolem nás projelo, nebo spíš proletělo, plavidlo Státní plavební správy a vzniklé vlny nám spláchly chleby s masem, co jsme měli mít k obědu.****

Kousek dál jsme přistáli ve Strážnici a tam poobědvali zbytek jídla, které jsme vodě ubránili. Teplota nesnesitelně stoupala, ale bylo to mnohem lepší než ty lijáky před pár dny. Potom jsme Švestku zanechali v lodní cukrárně Bonbon (ať hlídá, lodě, ne tu cukrárnu) a s Efendim jsme zašli koupit Strážnické brambůrky od Hobzi.

FOTO ARCHIV ALBATROS VŘESINA

FOTO ARCHIV ALBATROS VŘESINA

Ve dvě hodiny jsme vypluli směrem plavební komory Vnorovy 2 a 1. Odtamtud jsme si neodnesli moc hezký zážitek. Stáli jsme totiž za lodí přibližně stejné velikosti, jako byl náš katamarán, s motorem s devadesáti koňskými silami (čtyřicet pět krát více, než náš Robertek).

Dokážete si asi představit, jak nesnesitelně to čudilo a smrdělo. Před zdymadlem Vnorovy 1 jsme sice zajásali, protože čudiči odbočili na Moravu, ale po chvíli se vrátili a zařadili se za nás. Takhle jsme se navzájem předjížděli ještě pár hodin.

V této komoře jsme stoupali, a to dost rychle, takže to s námi házelo. Načež se zatáhlo a začala být zima. Ordinerní plavbu skrz plavební komory Veselí nad Moravou, Uherský Ostroh a Nedakonice jsme si zpestřovali loupáním, jezením, ale nejvíce střílením kukuřice po ostatních lodích.

V půl sedmé jsme zakotvili v Kostelanech. Nachystali jsme si spaní pod širákem (opět z důvodu příliš strmého břehu), navečeřeli se a šli naposled do hospody.

V hospodě jsme se chtěli dívat na Harryho Pottera, ale, k mému velkému rozladění, televizi místní štamgasti přepnuli na jakýsi nudný fotbalový zápas. Co se dalo dělat, že. Dopila jsem si svou

malinovku, vytrhla ostatním mobility ze zásuvek (jinak by dozajista neodešli) a vydali jsme se pryč od wifi, k lodím. Ještě nás čekala poslední noc a den.

NEDĚLE – DEN DESÁTÝ

V neděli nás Efendi pro změnu nebudil, i když vstal brzy, protože s Greyem potřebovali stihnout vlak do Olomouce, aby mohli přivést auta. My jsme se ještě nějakou dobu váleli, pospávali nebo hráli Králíčka Azurita****, ale někdy po osmé jsme vstali a připravili speciální snídaní – trojbarevné vianočky (s nugetou a dvěma druhy marmelády). Výborně jsme se najedli, sbalili a začali s úklidem lodí. Rozvázali jsme náš katamarán a vytáhli obě devítikánoe na břeh. Pak už jsme jen čekali na Efendiho a Greye.

Když přijeli, naobědvali jsme se čínské polévky, naložili lodě na vozík, bagáž do lodí a sebe do aut. Naposledy jsme se pokochali pohledem na Baťův kanál a (po krátké zastávce ve skanzenu v Modré

u Uherského Hradiště) se rozjeli domů.

Letošní expedice se opět vydařila. Sice ne tak, jak jsme původně plánovali, ale i tak jsme si to všichni moc užili. A já už se těším na příští rok!

* Holky (a vlastně i já) si od minulého putáku extrémně oblíbily Májku. Nenávidit ani po roce neodezněla. (technická poznámka: Májku vyrábí Hamé v Babicích, nedaleko odsud)

** K tomu se vážou příběhy „Kterak zůstala Viki viset na laně v plavební komoře“ a „Pouze Bubík hraje v našem oddíle na kytaru od doby, kdy byl Grey rozšlápnut Mravencem“.

*** Pírko si totiž v domnění, že na to bude čas, vzala sítku na lovení ryb. Většinou nebyla příliš úspěšná. A ta sítko nás otravovala celou expedici.

**** Poznámka: Podat stížnost!

***** Milá hra, při které se spáčí ve spacích přes sebe váli. Někdy známá jako válce.

*Srdce, Albatros Vřesina
(redakčně kráceno)*

**EXPEDICE MORAVA 14. -23. SRPEN 2015
OLOMOUC – HODONÍN – KOSTELANY NAD MORAVOU
„DEVÍTIKANOE“ C9 KRAHUJEC A LUŇÁK, DVĚ POSÁDKY
(PĚT A ČTYŘI, 3× DŮSTOJNÍCI, 3× PODODŮSTOJNÍCI, 3× MUŽSTVO)
UPLUTO 157 Ř. KM.**

FOTO ARCHIV ALBATROS VŘESINA

FOTO ARCHIV ALBATROS VŘESINA

Termínka

1.-3.4.2016	Sraz vodních skautů
23.4.2016	Kotorský závod a Memoriál Jirky Bělského – Liberec, Harcovská přehrada
27.-28.4.2016	Předprogram Skare – Seč
28.4.-1.5.2016	Skare – Seč
20.-22.5.2016	KLŠVS – 1. víkend (seznamovací) – Jablonec nad Nisou, řeka Jizera (Kamenice)
27.-29.5.2016	Sindibád 24 race - Orlik
11.6.2016	BsB Regata – Brandýs nad Labem
17.-19.6.2016	KLŠVS – 2. víkend (plachetní) – Seč
6.-16.8.2016	Admiraltní plavba – 1. + 2. turnus – Mazurská jezera
12.-21.8.2016	KLŠVS – táborová část – Stvořidla
19.-28.8.2016	Námořní akademie – táborová část
27.8.-3.9.2016	Lodní tesař – Seč
16.-18.9.2016	KLŠVS – 3. víkend (divoká voda + praktické zkoušky) – Roztoky u Křivoklátu
16.-18.9.2016	Viking Race – Křetinka u Letovic
28.9.2016	Napříč Prahou – přes tři jezy
1.10.2016	Jablonecká regata
7.-9.10.2016	Námořní akademie – 1. podzimní víkend – Mimoň
11.-13.11.2016	Námořní akademie – 2. podzimní víkend
6.-8.1.2017	KLŠVS – 5. víkend (setkání absolventů školy, vyhodnocení KLŠVS) – Jablonec nad Nisou

elektronická KAPITÁNSKÁ POŠTA

METODICKÝ A INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ HKVS

číslo 43, únor 2016

Vydává Hlavní kapitanát vodních skautů pro vnitřní potřebu.

Kapitánskou poštu dostávají emailem všichni registrovaní kapitáni oddílů vodních skautů, krajsí kapitáni a činovníci HKVS. Pokud si přejete být zařazeni do databáze příjemců, či z ní naopak vyřazeni, pošlete svůj e-mail na adresu kp@skaut.cz. Aktuální číslo Kapitánské pošty i archiv starších čísel je k dispozici také na webových stránkách HKVS.

Příspěvky, postřehy, připomínky, informace, pozvánky či fotky zasílejte na adresu: kp@skaut.cz.

Do tohoto čísla přispěli: Veronika Bajzíková – Meruňka, Pavel Bár – Pavlík, Vladimír Cvrček – Vezír, Jan Fischer – Hvězdář, Jana Karaová – Kulda, Kateřina Kopecká – Srdce, Honza Laš, Oldřich Pešina – Olda, David Svoboda – Cedník, tým srazů VS.

Fotografie uvnitř čísla: Jana Karaová – Kulda, Karel Kašák, Václav Štěpán – Liška, Václav Zedínek – Vašek, Oldřich Novotný - Olda, Michal Pavlů, SolidVision, archiv Albatros Vřesina, archiv Námořní akademie.

Foto na titulní straně: Jan Jaroš - Benzín

Redakční rada: členové Hlavního kapitanátu vodních skautů

Korektury: David Svoboda – Cedník • **Sazba:** Michal Pavlů • **E-mailové rozesílání:** Michal Hoznedl – Bobr

Program Skare 2016

Místo konání: Seč

Skautská základna Přístavu Sedmička Pardubice

Termíny:

27. 4. – 28. 4. 2016 – předprogram

29. 4. – 1. 5. 2016 – Skautská regata

PŘEDPROGRAM

Středa 27. 4. 2016

od 18:00 - možný příjezd účastníků na předprogram,
- ubytování

Čtvrtek 28. 4. 2016

PŘEDPROGRAM

8:00 – 14:00 - Servis-tým – pomoc s montáží takeláže atd.
- Možnost zajištění kompletní takeláže, kování, kormidel, ploutví atd. (nutno objednat předem)
- Strojení lodí, trénink na vodě, ladění takeláže

15:00 – 18:00 - Hra na vodě – Námořní bitva

18:30 – 19:30 - Večeře

20:00 - Porada vedoucích výprav
- Servis-tým – rozdělení úkolů

Skautská Regata 2016

Čtvrtek 28. 4. 2016

Příjezd účastníků

20:00 - Porada vedoucích výprav

Pátek 29.4. 2016

Pohár přístavů – rozjížd'ky (výsledky se počítají pouze do poháru přístavů)

- 7:00 – 7:30 - Snídaně, vyfasování oběda, příjezd zbylých účastníků
- 7:30 – 8:45 - Registrace posádek pro „Pohár přístavů“
- ustrojení plavidel, sběr přihlášek na jednotlivé závody
- 9:00 – 9:30 - Nástup po přístavech/ střediscích, vyvěšování vlajek i Př/Stř
- 9:30 – 9:54 - Nástup po kategoriích a jednotlivých posádkách, výklad trati
- 10:00 – 14:00 - Hry a soutěže pro vlčata, žabičky, skautky a skauty
- 10:00 – 14:00 - Rozjížd'ky regaty kategorie roveři a open
- 10:00 - Kategorie R roveři a rangers (jedou 2 kola + karusel)
- 12:00 - Kategorie O + Open (jedou 2 kola + karusel)
- 14:00 – 18:00 - Rozjížd'ky regaty kategorie skautů a vlčat
- 14:00 - Kategorie S skauti a skautky (jedou 2 kola trojúhelníku)
- 16:00 - Kategorie Q vlčata a žabičky (jedou 1 kolo trojúhelníku)
- 18:30 – 19:30 - Večeře
- 20:00 - Nástup
- 21:00 - Kytarohraní

Sobota 30. 4. 2016**Skautská regata – rozjížd'ky**

- 7:00 – 7:30 - Vydávání snídaně a oběda
- 9:00 – 9:45 - Nástup
- Zveřejnění rozpisu Skautské Regaty, výklad trati
- 10:00 – 18:00 - Rozjížd'ky o mistra české republiky ve všech kategoriích a divizích
- 18:30 – 19:15 - Večeře
- 19:30 - Nástup a vyhlášení výsledků všech závodů a kategorií,
- 20:30 – 22:00 - Čarodějnice, kytarohraní (kostýmy s sebou)

Neděle 1.5. 2015**Závod o Modrou stuhu HKVS**

- 7:00 – 7:30 - Vydávání snídaně a oběda
- 9:00 – 9:45 - Nástup po kategoriích a jednotlivých posádkách
- 10:00 – 13:00 - Závod o Modrou stuhu a Pohár přístavů
- 14:00 – 15:00 - Vyhlášení výsledků závodů o Modrou stuhu, Štít konstruktérů a Pohár přístavů.

SINDIBÁD 24 RACE

29 námořních mil

2016

Sraz: pátek 27. 5. od 18:00 na tábořišti
Chraštických skautů na Vystrkově

Start: 28. 5. v 10:30 z pláže tábora
Otočný bod, kaple Svatá Anna

Cíl: Tábořiště 29. 5. do 10:30

Trasa závodu: Tábořiště, Kemp u hráze, Velký vír, Orlík,
Svatá Anna, Zvíkov, Husárna, Tábořiště

Pravidla:

Závod je určen pro oplachtěné pramice a kánoe

Počet členů posádky není omezen s tím, že alespoň jeden
člen posádky dovršil věk 18 let

Na lodi lze vézt pouze 2 pádla

Kromě povinného plachetního úseku Hráz - Orlík
je na uvážení posádky, zda bude plachtit,
nebo pádlovat

Plachetní úsek bude definitivně určen podle
meteorologických podmínek

Na trase bude umístěno 5 kontrol, u kterých každá
posádka přistane a nechá si orazítkovat proplutí

Odpočinek, přistávání ke břehu a případný spánek je na
uvážení posádky.

Každá loď bude **dostatečně vybavena proti potopení** a celá
posádka pramice bude mít za plavby záchrannou vestu a
dva funkční mobilní telefony

Startovné 75 Kč za osobu

Přihlášky a informace:

Přihlášky zašlete do 30. dubna na e-mailovou adresu:

bocman@cbox.cz

Podrobné informace obdrží přihlášené posádky el. poštou,
kontaktní tel. 602 728 690